

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · sèrie C · núm. 512

Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya

Sessió 17, dilluns 24 de juliol de 2016

Presidència de la I. Sra. Alba Vergés i Bosch

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença de José Zaragoza i Alonso, exsecretari d'organització del Partit dels Socialistes de Catalunya 357-00583/11	3
Modificació de l'ordre del dia	25
Compareixença d'Alicia Sánchez-Camacho Pérez, secretària primera del Congrés dels Diputats 357-00547/11	26

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 17 de la CIOC

La sessió de la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya (CIOC) s'obre a les tres de la tarda i catorze minuts. Presideix Alba Vergés i Bosch. Assisteix la Mesa el lletrat Francesc Pau i Vall.

Hi són presents els diputats Germà Bel Queralt i Roger Torrent i Ramió, pel G. P. de Junts pel Sí; Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Albano Dante Fachin Pozzi, pel G. P. de Catalunya Sí que es Pot; Esperanza García González i Santi Rodríguez i Serra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Mireia Boya e Busquet, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteixen a aquesta sessió José Zaragoza i Alonso, exsecretari d'organització del Partit dels Socialistes de Catalunya, i Alicia Sánchez-Camacho Pérez, secretària primera del Congrés dels Diputats.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de José Zaragoza i Alonso, exsecretari d'organització del Partit dels Socialistes de Catalunya, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya (tram. 357-00583/11). Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya. Compareixença.

2. Compareixença d'Esteban Urreiztieta, periodista d'*El Mundo*, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya (tram. 357-00582/11). Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya. Compareixença.

3. Compareixença d'Elisenda Villena, extreballadora de l'agència de detectius Método 3, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya (tram. 357-00584/11). Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya. Compareixença.

4. Compareixença d'Alicia Sánchez-Camacho Pérez, secretària primera del Congrés dels Diputats, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya (tram. 357-00547/11). Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya. Compareixença.

La presidenta

Bé, bona tarda. Comencem la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya d'avui, 24 de juliol, a les tres de la tarda.

Compareixença de José Zaragoza i Alonso, exsecretari d'organització del Partit dels Socialistes de Catalunya

357-00583/11

Teníem citada la compareixença del senyor José Zaragoza i Alonso, exsecretari d'organització del Partit dels Socialistes de Catalunya, perquè, arran de diferents compareixences, es va sol·licitar l'ampliació del pla de treball de la comissió i es va sol·licitar la seva compareixença. Per tant, avui és aquí, tal com l'hem citat, i li agraïm que hagi vingut. I, sense més dilació, doncs, li cedeixo la paraula al senyor José Zaragoza i Alonso.

José Zaragoza i Alonso (exsecretari d'organització del Partit dels Socialistes de Catalunya)

No; he vingut iestic a la vostra disposició. No tinc cap declaració a fer, tret de contestar les vostres preguntes.

La presidenta

Molt bé, doncs. Entenc que el Partit Socialista no farà preguntes, avui que és aquí. Doncs, començaríem amb la intervenció del senyor diputat de Catalunya Sí que es Pot, el senyor Albano Dante Fachin.

Albano Dante Fachin Pozzi

Molt bé. Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, senyor Zaragoza. Lamentablement, hem d'agrair a algú que vingui, perquè és molt difícil..., hi ha molta gent que no atén els requeriments d'aquest Parlament. També és una alegria que, per primera vegada en aquesta comissió, hi hagi algú del Partit Socialista de Catalunya, que és una cosa que nosaltres hem denunciat constantment, que l'absència del Partit Socialista de Catalunya era un problema, fins i tot, per a nosaltres, gairebé democràtic, perquè en aquesta comissió s'estan investigant coses molt greus, i per tant creiem que el fet que comparegui, bé, és d'agrair.

La primera pregunta, i vostè ja se la imaginarà. Vostè va encarregar alguna mena de gravació i, en concret, la gravació de La Camarga?

José Zaragoza i Alonso

La primera cosa que vull deixar clara, que jo vinc aquí representant-me a mi mateix; més que res per la seva intervenció... Les posicions del Partit Socialista les ha de determinar el seu grup parlamentari, que expressa les seves posicions polítiques i ha expressat la seva voluntat del que considera convenient, i no soc jo ningú per parlar en boca seva i no ho faré avui. És a dir, primera cosa que vull deixar clara. Jo comparec com a ciutadà que ha sigut convocat per aquesta comissió. Per cert, he arribat a l'hora i no hi havia ningú. Que, de vegades, com diem, allò..., nosaltres mateixos hem de ser respectuosos amb nosaltres mateixos; estava citat a les tres, i jo a les tres estava en aquesta comissió.

Però, dit això, a la pregunta, jo li diré: jo ja he comparegut en aquest Parlament. Vaig ser citat per aquests temes i vaig contestar, a bastament i llargament, i està al diari de sessions, i a això em remeto. Torno a repetir el que ja vaig contestar en aquella comissió, que pot consultar, perquè està a lliure disposició dels diputats.

Albano Dante Fachin Pozzi

No sé si vostè ha anat seguint les compareixences que s'han fet sobre aquest cas, però és veritat que alguns compareixents insisteixen i afirmen la seva implicació en aquesta..., implicació en el sentit no penal, no? Vull dir, afirmen que vostè va tenir un paper rellevant en aquest afer de les gravacions. Entenc que la seva resposta, més enllà de remetre'ns al que ja va dir, que jo ja ho he mirat. Vull dir, es reafirma, davant del que hem sentit aquí, que vostè no va fer cap..., que no va intervenir de cap manera en la gravació d'aquest dinar.

José Zaragoza i Alonso

No he seguit la comissió, lamento dir-los-ho. Les meves obligacions i els horaris que vostès segueixen, doncs, no m'han permès seguir-la i no l'he seguida. A més, ja sap vostè que en aquesta comissió no tots els grups parlamentaris hi són presents, com passa, per cert, al Senat, i no he pogut seguir-la. És a dir, que les referències que puc tenir només són les que vostès em donin, perquè jo no he fet seguiment, fil per randa, de totes les declaracions.

En qualsevol cas, sobre aquest tema, a vostè, en concret, que jo aquí puc parlar de les coses que jo conec. Jo no puc venir a especular sobre les informacions. Ja he entès la pregunta amb molta claredat, però, per explicar-li la meua disposició total, jo vinc aquí no a especular, ni a interpretar res de les coses que diuen els altres. Són vostès els que han de jutjar, la credibilitat de les persones que declaren, les dades, les informacions, les proves que puguin aportar per sostenir les seves coses. Jo no entro en judicis de valors ni d'intencions, sinó que vinc aquí a contestar i en aquest tema, concretament, si vostè ho ha consultat, haurà vist que vaig respondre de totes les maneres possibles i amb molta claredat, i per això crec que allò raonable és que em remeti a les declaracions que ja havia fet en aquest Parlament de Catalunya davant dels diputats, en aquell moment, expressant el que jo havia fet o no fet.

Albano Dante Fachin Pozzi

Bé. Clar, òbviament, jo també em vaig remetre a la seva compareixença, però és veritat que se li preguntava, en aquell moment..., no sabíem l'abast de tot el que estàvem investigant, i, per tant, si l'hem convocat, l'hem convocat perquè..., a la llum d'altres informacions, i que estem investigant una cosa diferent. És a dir, estem investigant l'existència o no d'una cosa que es diu «operació Catalunya». Vull dir, entenc que, sí, s'ha remès a la seva declaració anterior, però, tenim l'obligació de preguntar-li...

José Zaragoza i Alonso

Sí, sí; si ho he entès.

Albano Dante Fachin Pozzi

Ja, però vostè no m'ha dit: «No, jo no tinc res a veure...»

José Zaragoza i Alonso

Jo li... Crec que, vaja, parlamentàriament joestic aquí, m'ha convocat el Parlament de Catalunya, i respectuós que soc amb el Parlament de Catalunya, que ja em va convocar el 2015 i em va preguntar sobre aquestes coses, com vostè comprendrà, no diré una cosa diferent de la que vaig dir l'anterior vegada. Per això l'hi dic, sobre aquesta pregunta concreta... Si vostè em pregunta sobre altres coses que no em preguntessin això, doncs, li contestaré les coses noves que em preguntí, però, pel que vostè m'està preguntant, concretament, ja vaig contestar.

Albano Dante Fachin Pozzi

Llavors... Bé, és que no tinc l'acta aquí. L'he mirat, però... Hauria de jo llegir l'acta i dir: «Es reafirma?» No, no em pot contestar la pregunta concreta; és a dir: vostè ha tingut alguna cosa a veure amb la gravació aquella? Sí o no? Pot...?

José Zaragoza i Alonso

Senyor diputat, torno a dir-li: si el Parlament de Catalunya, que és una institució totalment respectable, que jo respecto absolutament, em convoca una vegada per explicar un tema, i al cap de dos anys em convoca per explicar el mateix tema, amb les mateixes informacions, vostè comprendrà que jo respongui el mateix. I el més fàcil, per a això, i per a no ser deslleial al que vaig dir en aquell moment, ha passat el temps, em remeto al que vaig dir en aquell moment, que si és clar, si a més, vostè, com s'ho ha llegit, sap el que vaig contestar. Jo crec que la manera més raonable és que tots que formem part de les institucions, donem el valor que tenen les institucions, i jo ho intento fer. I he vingut aquí, ja li he dit, ni a discutir-me, ni a fer especulacions ni interpretacions. Jo no vinc aquí a representar...

Albano Dante Fachin Pozzi

No li demanava una especulació..

José Zaragoza i Alonso

No, no, no; ja ho sé, ja ho sé...

Albano Dante Fachin Pozzi

...li demanava... Però bé...

José Zaragoza i Alonso

Ja ho sé, que no ho feia. Però com que m'insisteix sobre això...

Albano Dante Fachin Pozzi

No, però..., no, jo li insisteixo sobre una pregunta que..., aquí a molta gent li hem preguntat coses que ha dit en altres llocs, però..., com que estem aquí investigant això..., però bé, ja he quedat clar. Jo li he preguntat si vostè tenia alguna cosa a veure amb la gravació, perquè també és veritat, i no li dic que ho valori, però és veritat que en aquesta comissió, després de les seves declaracions, ha passat gent i ha dit:

«Ei, no, que aquest senyor té a veure amb aquesta gravació.» Llavors, és veritat que ens podem remetre al que vostè ja va dir aquí. Senzillament, el que li estic preguntant és: escolti'm, a la llum d'aquelles declaracions, que no vull que valori ni que especuli sobre elles, però a la llum d'aquestes declaracions, vostè ens diu que no ha tingut res a veure en aquestes gravacions. Si vostè diu «em remeto al que ja vaig dir a...», bé, jo entenc que no em contesta.

José Zaragoza i Alonso

Sí, li estic contestant totalment. És a dir, en seu parlamentària, hi ha una comissió, té una acta, on jo vaig declarar... Per cert, no vaig ser l'únic que ha tornat a venir, és a dir, alguna persona aquestes afirmacions ja les va fer aquella vegada. És a dir que, per això, jo crec que en aquest tema l'única manera de ser clars, diàfans, i perquè ens entenguem i siguem respectuosos tots, és dir les coses amb claredat, i l'hi estic dient, més clar no puc ser. És a dir, jo ja vaig contestar aquest tema en comissió d'investigació, l'any 2015, i em torno a reiterar que allà hi ha tot el que jo vaig dir, i que, vaja, que no canvia la meva posició. La meva resposta és la mateixa.

Albano Dante Fachin Pozzi

D'acord. Vostè va dimitir de les seves responsabilitats al Partit Socialista per aquesta qüestió, per aquesta polèmica?

José Zaragoza i Alonso

De quines? Jo és que he dimitit diverses vegades, he renunciat a les meves responsabilitats diverses vegades. (*L'orador riu.*)

Albano Dante Fachin Pozzi

D'acord. Alguna de les seves dimissions ha tingut a veure amb aquest cas?

José Zaragoza i Alonso

No. Jo vaig dimitir com a membre de la direcció del Grup Parlamentari Socialista federal, que era membre de la direcció, per la votació, en aquell cas, que jo era de la direcció, i vam trencar la disciplina al voltant del dret a decidir. El PSC va decidir que els seus diputats votessin a favor d'una proposta..., en una proposta, una PNL, on sí es podia interpretar que nosaltres demanàvem un referèndum acordat i legal –potser li soni això–, i la direcció del PSC en aquell moment va ordenar als diputats socialistes que votéssim a favor d'aquesta esmena, i jo vaig votar, i en coherència, no era un diputat de «a peu», sinó que era de la direcció del Grup Parlamentari Socialista, vaig presentar la meua renúncia com a membre de la direcció, i em va ser acceptada. Soc l'única persona, els ho dic així de clar, que en tots aquests processos de conflicte que hi ha hagut parlamentari al voltant d'aquestes coses, la seva renúncia va ser presentada i acceptada.

Albano Dante Fachin Pozzi

A banda de la gravació del dinar que ens ocupa, quina relació, en el moment que vostè ha tingut responsabilitats dintre del Partit Socialista, quina és la relació entre el Partit Socialista i Método 3, quines tasques s'encarregaven, i si, a més de les que s'han dit en el seu moment, no?, de rastreig, de *barridos*, que en diuen, vostè sap que s'hagi encarregat des del Partit Socialista alguna gravació a alguna persona, independentment de la de La Camarga?

José Zaragoza i Alonso

Miri, nosaltres no hem encarregat mai cap cosa illegal. I ho vam deixar clar. I vam explicar les tres factures..., que està en la intervenció, no em faci repetir ni els noms de les empreses ni els imports, perquè recordi que jo vaig deixar de ser secretari d'organització ja va camí de fa sis anys, i que això està parlant de coses de fa quasi set anys. Vull dir que..., és molt difícil, amb tota la intensitat de les coses que li digui, que hi apliqués la precisió, però la nostra relació en aquella intervenció, en

aquesta comissió, que va ser molt exhaustiva, vaig relacionar i ho vam fer públic. No hi ha més relació que aquesta, aquesta que nosaltres vam explicar en temes de seguretat del nostre edifici, i aquestes són les que..., hem tingut, de relació. I, a més, li diré, concretament, amb el grup d'empreses Método 3, eh?, que no era una empresa sinó que eren diverses empreses.

Albano Dante Fachin Pozzi

Vostè ha sentit les converses entre De Alfonso i Jorge Fernández Díaz?

José Zaragoza i Alonso

Doncs, sincerament, com que vaig veure el documental que es va passar l'altre dia a TV3, això és el que he escoltat. La veritat és aquesta. Jo, fins que no vaig escoltar el documental de l'altre dia, que va passar TV3, no havia escoltat... I el que surt allà és del que jo tinc coneixement com a persona.

Albano Dante Fachin Pozzi

Ha dit que no venia a especular, però jo li pregunto, perquè és una pregunta que fem normalment, per una qüestió que té a veure amb allò que estem tractant aquí, i creiem que la gent que demanem que comparegui té un criteri, té, doncs, una capacitat d'anàlisi. Entenc que vostè m'ha dit que no especularia, però jo li vull preguntar, igualment, si vostè creu que davant del que hem sabut, per exemple, al documental, o per altres mitjans, si vostè creu, amb aquesta informació que hi ha, que ha existit alguna cosa com l'operació Catalunya o l'operació clavegueres d'Interior?

José Zaragoza i Alonso

No és una especulació el que li diré, és la posició del Grup Socialista del qual formo part. Sap vostè que soc diputat al Congrés dels Diputats, que hi ha hagut una comissió d'investigació al Congrés dels Diputats en què han participat tots els grups parlamentaris, cosa que és d'assenyalar, que allà estan tots els grups...

Albano Dante Fachin Pozzi

Millor que aquí ha anat, diuen.

José Zaragoza i Alonso

O al Senat. Però, simplement l'hi estic descrivint, eh? L'hi torno a dir, jo no vinc aquí a discutir. Descric una comissió perquè el ciutadà que ens escolti entengui que moltes vegades també les composicions de les comissions, vostè sap, ja que treu això, que al Senat també hi ha comissió d'investigació en la qual només participa el Partido Popular. I només la descric i no opino. És a dir, que això és així, i ja està, és la llei, i la llei està per complir-la, i amb això estem tots d'acord, no?, que les lleis són per complir-les, i els responsables polítics, els primers. En qualsevol cas, a la seva pregunta, i ho torno a dir, no vinc aquí amb cap ànim de discussió política, perquè vinc a respondre a les seves preguntes..., però sí que puc expressar una cosa perquè formo part del Grup Parlamentari Socialista, que hem presentat unes conclusions, que s'han votat al Congrés dels Diputats i que jo comparteixo plenament. Jo crec que amb això defineixo la meua posició i aquestes conclusions, que són públiques i notòries defineixen la posició del Grup Socialista al voltant de les actuacions de la policia en aquest cas.

Albano Dante Fachin Pozzi

Molt bé, moltes gràcies.

José Zaragoza i Alonso

Gràcies a tu.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Continuem pel Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, i té la paraula la diputada Mireia Boya.

Mireia Boya e Busquet

Bé, moltes gràcies. Bé, i bona tarda, senyor Zaragoza. Almenys, l'honora haver comparegut en aquesta comissió, a diferència dels seus companys de Grup Parlamentari Socialista, que des d'un primer moment, doncs, no han comparegut i s'han desentès de tot el que passa en aquesta comissió, com el company Albano Dante li ha dit anteriorment.

Qui és un tal «Pepón», que treballa a la seu del PSC aquí a Barcelona?

José Zaragoza i Alonso

No, que no sé qui és. No conec cap nom «Pepón».

Mireia Boya e Busquet

Hi ha uns correus electrònics que van dirigits a un tal «Pepón», que estan a la causa judicial per a tot el cas Camarga, i és un correu corporatiu de Socialistes de Catalunya.

José Zaragoza i Alonso

No conec cap Pepón. Sento dir-l'hi, no conec... I, a més, no conec la causa, no conec res, perquè no he estat ni citat, ni personat ni en res, és a dir, no conec..., a més, no conec a ningú que es digui Pepón ni li diguin Pepón.

Mireia Boya e Busquet

El senyor Peribáñez ens va dir que era vostè.

José Zaragoza i Alonso

No conec el senyor Peribáñez.

Mireia Boya e Busquet

No l'ha vist mai en persona.

José Zaragoza i Alonso

Mai. No el conec. No hem tingut contacte, no hem parlat, no el conec de res, absolutament de res.

Mireia Boya e Busquet

Ha tingut algun contacte, encara que sigui telefònic o per correu electrònic, amb la senyora Elisenda Villena?

José Zaragoza i Alonso

Amb l'Elisenda Villena tinc una relació personal de fa molts anys, d'amistat i de respecte. Crec que és una gran professional i és una persona a qui conec. És l'única persona que jo conec en aquest procés, cosa que ja vaig explicar a la comissió anterior, i a això em remeto. Allà vaig explicar a bastament el coneixement que tinc d'aquesta persona, que és una gran professional.

Mireia Boya e Busquet

Per tant, entenc que la relació és només personal i no ha estat mai professional, amb ella.

José Zaragoza i Alonso

Ja vam explicar..., la resposta, ja ho he dit, i em remeto al que vam explicar en aquella comissió. Si agafa vostè l'acta veurà que hi ha relatat el tipus de relacions professionals, però si em pregunta sobre la persona Elisenda Villena, sí, puc parlar de la relació personal, perquè és una amistat de fa molts anys. Era la germana d'una persona que ara està morta, que és l'Anna Villena, una persona que portava tots els temes jurídics del PSC, persona que trobem molt a faltar, i aquí ho dic, una persona, vaja..., una brillant persona, una responsable política molt compromesa, l'Anna, i que molt jove va morir, i era la germana, i jo la vaig conèixer a través de la germana, i els tinc un gran afecte a l'Elisenda Villena i a la seva germana.

Mireia Boya e Busquet

I, al senyor Marco, el coneix, en persona?

José Zaragoza i Alonso

No el conec, no he parlat mai amb ell, ni... No tinc cap relació amb el senyor Marco.

Mireia Boya e Busquet

Per tant, es ratifica que en alguna ocasió sí que ha contractat Método 3 per a fer algun tipus de treball.

José Zaragoza i Alonso

No; l'hi explico. A l'anterior comissió, i si es mira l'acta, i em remeto al que vaig explicar, ho vaig explicar molt clarament, és a dir, el relat de les empreses, les coses que es van fer...

Mireia Boya e Busquet

Sí, sí...

José Zaragoza i Alonso

És a dir que em remeto al que vaig declarar a aquest Parlament de Catalunya l'anterior vegada, perquè no és res nou. Això ja m'ho van preguntar, sap?

Mireia Boya e Busquet

I ara no dic vostè, no?, però el Partit Socialista, en alguna ocasió ha encarregat serveis d'espionatge? No dic a Método 3 sinó a altres empreses?

José Zaragoza i Alonso

Jo no tinc coneixement i no crec que el PSC..., no ha fet mai res illegal, vaja, n'estic convençut. Però això, l'hi dic, jo, des de l'any 2011, no tinc responsabilitats orgàniques. Jo vaig ser el secretari d'organització només set anys, del 2004 al 2011, i d'aquella època assumeixo totes les responsabilitats orgàniques que es van prendre i les decisions que es van prendre, no les altres, però, vaja, el meu convenciment..., però això és interpretatiu, com vostè comprendrà, però soc militant d'un partit i estic convençut que el meu partit és un partit que s'ha comportat sempre dintre de la legalitat.

Mireia Boya e Busquet

I amb la senyora Alícia Sánchez-Camacho, va coincidir en algun moment en seu parlamentària? Vull dir, es coneixen...

José Zaragoza i Alonso

Bé, en seu parlamentària, és diputada al Congrés de diputats com jo.

Mireia Boya e Busquet

Sí...

José Zaragoza i Alonso

Coincideixo en seu parlamentària. Però, miri, jo em relaciono, i he tingut relacions, quan era el secretari d'organització, amb els responsables polítics de tots els partits parlamentaris en aquella època a Catalunya, des del Partit Popular, passant per Convergència, passant per Esquerra Republicana, passant pel PSC, era la meua obligació, i he mantingut, soc una persona dialogant, relacions polítiques amb totes les forces polítiques parlamentàries. Dic «parlamentàries» perquè en aquella època vostès no eren parlamentaris, i no hi tenia relació. Coneixia la gent de la CUP del meu poble. Soc de Molins. I sap vostè que la CUP a Molins de Rei és una organització política molt activa i molt present a la vida social de Molins de Rei.

Mireia Boya e Busquet

I en el marc d'aquestes relacions polítiques, la senyora Sánchez-Camacho en alguna ocasió li va transmetre la preocupació pel que estava passant a Catalunya i per tot aquest moviment independentista que era creixent i que sortia als carrers l'11 de setembre de diversos anys, i alguna preocupació al voltant de la sentència de l'Estatut? En alguna reunió de relacions polítiques normals, entre partits, va sortir aquest tema?

José Zaragoza i Alonso

Jo vaig deixar de ser secretari d'organització en el 2011... En aquell moment, si situa temporalment..., ja sé que les coses han passat amb molta intensitat, però, situï's vostè en aquell moment, en aquell moment el que hi havia era un govern a Catalunya entre el Partido Popular i Convergència i Unió.

Mireia Boya e Busquet

Sí, però..., és a dir, l'Estatut s'aprova per una àmplia majoria el 2006, i el Tribunal Constitucional, la famosa sentència que el retalla és el 2010; per tant, vostè, estava al capdavant de les relacions polítiques del PSC.

Per això l'hi dic, en aquests dos moments, o en aquest interval de temps de quatre anys, sobretot el 2010, quan el Tribunal Constitucional va tombar l'Estatut que havia ratificat, no només el Parlament sinó amb una àmplia majoria el poble de Catalunya, en cap moment va parlar de partit a partit amb la senyora Sánchez-Camacho sobre la possible preocupació del que podia passar en aquest país arran d'aquesta sentència?

José Zaragoza i Alonso

Miri, jo vaig portar la campanya de l'Estatut del PSC. I em va costar una demanda..., una querella per injúries i per calúmnies, i una demanda per dret a l'honor del senyor Mariano Rajoy. Això va ser el 2006, ho va anunciar el senyor Mariano Rajoy, busqui a la premsa i ho trobarà. No només la va anunciar sinó que la va presentar i vaig ser jutjat per fer una campanya, exactament per una campanya política, per una tanca, en què el PSC defensava el «sí» a l'Estatut, i el PP defensava el «no», com alguna altra força política, però... I això a mi em va costar..., és l'única vegada que he anat a un judici, he sigut jutjat, i vaig ser absolt. És a dir que..., perquè es situï vostè, i l'hi dic..., una querella; és a dir que em demanaven presó, eh?, per fer una campanya política.

Ho dic perquè ara, com que, en aquests temps que corren, la memòria de vegades sembla que està una mica..., que és curta i sembla que el que passa ara passava tota la vida, doncs, resulta que el 2006 el que va tenir una querella, va anar a tribunals i va haver de defensar-se per haver fet una campanya perquè s'aprovés l'Estatut vaig ser jo. No tinc per costum expressar-ho públicament, perquè crec que els temes judicials, judicialitzar la política no és el debat que s'ha de fer, és la posició del meu partit, que jo comparteixo, i sempre l'he compartida. Vaig anar allà, vaig anar a Madrid, vaig ser jutjat a l'audiència de Madrid, i vaig ser absolt, de les dues coses, eh?, de la querella per injúries i calúmnies que em va presentar Mariano Rajoy –en aquell moment era el líder de l'oposició– i de la demanda pel dret a l'honor, les dues coses se'm van demanar. Vaig ser jutjat i em vaig presentar –vaig anar-hi, eh?... No només a mi, sinó també, en aquell moment, el president de la Generalitat, el José Montilla, i l'anterior president de la Generalitat, Pasqual Maragall. Els tres vam ser... Jo vaig anar a judici, ells dos no van anar-hi, per motius que no podien..., i vaig ser jutjat. És a dir que la meva relació... I jo no era responsable polític, jo era el responsable d'organització de les campanyes...

Mireia Boya e Busquet

Sí, sí...

José Zaragoza i Alonso

...i d'aquest tema. I vaig deixar-ho de ser el 2011. L'hi torno a recordar: el 2011 no estàvem discutint ni la independència, sinó que a Catalunya hi havia un govern, presidit pel senyor Mas, i amb el suport parlamentari, i crec que no els descobreixo res a ningú de vostès, de la senyora Alícia Sánchez-Camacho i del Partit Popular. Més clar no puc ser, és a dir que...

I a la pregunta: jo mantinc relacions amb totes les forces polítiques. És a dir, jo parlava amb gent d'aquest Parlament, que encara hi són, de diputats de Convergència, d'Esquerra Republicana, i amb alguns, a més, tinc amistat personal.

Mireia Boya e Busquet

Però jo li parlo del 2010. Vostè va anar a la manifestació del dret a decidir del 2010?

José Zaragoza i Alonso

Jo vaig estar-hi, a la manifestació del dret a decidir, i va haver-hi algun «conato» d'agressió d'algun dels membres contra la meva persona. I vaig haver de ser protegit, perquè alguns membres de partits polítics, no precisament de la banda més extrema, sinó d'algunes joventuts d'algun partit que en aquell moment volia governar, van fer «conatos», intents d'agredir-nos. Estàvem nosaltres a la..., si ho recorda, no sé si va estar-hi vostè..., jo sí que vaig estar-hi, en aquella manifestació, la manifestació no es bellugava. Vam estar durant...

Mireia Boya e Busquet

Sí, sí, ho recordo.

José Zaragoza i Alonso

...dues o tres... M'ho recorda el company que estava amb mi. Dues o tres hores allà parats, a la cua. M'imagino que, d'estar tantes hores detinguts, alguns dels membres que estaven just davant de nosaltres, els membres de les joventuts d'un altre partit que estaven just davant es van escalfar, van començar a insultar, parlant de les famílies, parlant de les coses, i alguns d'ells es van abraonar cap a mi i alguns companys van haver de detenir-los. Sí que vaig estar-hi, perquè ho va convocar el president de la Generalitat, en José Montilla. Vaig participar en aquella manifestació en defensa de l'Estatut.

Mireia Boya e Busquet

Per això l'hi he dit, si vostè hi era i portava relacions polítiques...

José Zaragoza i Alonso

L'hi torno a dir, no...

Mireia Boya e Busquet

...al voltant de...

José Zaragoza i Alonso

Senyora diputada, l'hi torno a dir: jo no portava relacions polítiques; jo era el responsable del PSC, i el que portava eren les relacions de partit a partit, que són orgàniques, no són polítiques. Les relacions polítiques eren el primer secretari i el seu portaveu, en aquells temps. Però, vull dir, jo no tenia la responsabilitat ni de la política parlamentària, ni de les posicions, sinó de les relacions entre partits.

Mireia Boya e Busquet

Per tant, dedueixo que el que m'està dient és que el 2010, al voltant d'aquella manifestació, vostè, que treballava al PSC, no es va reunir mai amb la senyora Alícia Sánchez-Camacho, que estava al Partit Popular, per parlar de la situació general de Catalunya arran d'aquella sentència de l'Estatut i d'aquella manifestació. És això?

José Zaragoza i Alonso

Jo en aquella època em reunia amb representants de tots els partits polítics, del Partit Popular també. Del Partit Popular, de Convergència, d'Esquerra Republicana, de totes les forces polítiques parlamentàries. Era l'obligació política que existia en aquells moments, i això ho feia de manera sistemàtica, freqüent, i parlàvem dels pactes locals, de les reunions amb els grups municipals, de les mocions de censura que ens feien..., de totes aquestes coses. I això és el que jo feia en aquells temps. És a dir que jo mantenia relacions polítiques amb totes les forces polítiques.

Mireia Boya e Busquet

I el Partit Popular estava preocupat per aquella manifestació i la quantitat de gent que va sortir al carrer?

José Zaragoza i Alonso

Jo crec que el Partit Popular estava en aquells moments calibrant si tindria una majoria absoluta en les generals i si tenia majoria absoluta si podia mantenir l'aliança que tenien al Parlament de Catalunya amb Convergència. Però, ho torno a dir, això és una especulació. Això... Que vostè em preguntí, i ja he fet el que no volia fer, i demano disculpes a la gent del Partido Popular, perquè no soc jo qui ha de dir, ni soc jo qui ha d'interpretar les coses. És a dir, jo vinc aquí a contestar les coses molt concretes i que disculpin si he fet una indiscreció, és una interpretació política que no em correspon perquè jo ja no tinc aquestes responsabilitats.

Mireia Boya e Busquet

D'acord. Doncs, deixo el 2010 i me'n vaig al Congreso. Per què el seu grup al Congrés dels Diputats, a Madrid, el PSOE, ha vetat alguna de les compareixences de les que havien sol·licitat els grups amb relació a la comissió Fernández Díaz?

José Zaragoza i Alonso

Bé, jo, la informació que tinc és que es van fer unes llistes de compareixents buscant responsabilitats polítiques, i que en el camí de la recerca de responsabilitats polítiques són les compareixences que es van demanar, i està clar, s'han acabat, i si vostè ha llegit les conclusions que van presentar el meu grup, són clares i diàfanes. Defineix unes responsabilitats polítiques als que són responsables polítics. Les altres coses li toca a la justícia dirimir-les.

Mireia Boya e Busquet

Em pot fer un breu resum d'aquestes conclusions? Per..., bé, perquè no les he llegides, dels Socialistes.

José Zaragoza i Alonso

Ja, però jo no soc tampoc membre de la comissió. És a dir, he parlat d'aquestes comissions perquè el diputat Dante m'ha preguntat sobre la meua posició personal, però jo no soc membre de la comissió, amb la qual cosa..., però són públiques, han sortit a tota la premsa...

Mireia Boya e Busquet

Sí, sí...

José Zaragoza i Alonso

...són senzilles, és a dir... I són les que s'han aprovat. Són... És una comissió que li recordo que va ser iniciativa parlamentària del Grup Socialista, que s'ha pogut desenvolupar perquè el Grup Socialista l'ha portat endavant i que les resolucions que s'han aprovat són les que el Grup Socialista, en bona part, ha presentat.

Mireia Boya e Busquet

Però no han pogut comparèixer tots aquells que estaven sol·licitats.

José Zaragoza i Alonso

Ja, però vostè sap que, a les comissions, i n'hem tingut exemples, moltes vegades, els membres de les comissions decideixen que no comparegui gent. Aquí, al Parlament mateix, s'han acceptat totes les demandes de compareixences a les comissions?

Mireia Boya e Busquet

El 90 per cent.

José Zaragoza i Alonso

N'està vostè convençuda? Jo he llegit notícies...

Mireia Boya e Busquet

En aquesta, sí.

José Zaragoza i Alonso

No, no, a les comissions del Parlament, d'investigació, s'han aprovat totes les compareixences que s'han demanat?

Mireia Boya e Busquet

En aquesta, sí.

José Zaragoza i Alonso

No, no..., tinc la sensació que no, perquè crec que..., com que vostè ha parlat del meu grup parlamentari i per què no participava en aquesta comissió, crec que és degut precisament a algun d'aquests motius, no?

Mireia Boya e Busquet

No ho sé, això caldria preguntar al seu grup parlamentari, per què no vol assistir a aquesta comissió, excepte si és per acompanyar-lo a vostè.

José Zaragoza i Alonso

Ho torno a dir: s'han acceptat totes les peticions del Grup Socialista de compareixença en comissions d'investigació davant d'aquest Parlament?

Mireia Boya e Busquet

En aquesta comissió, pràcticament sí. I li recordo que...

José Zaragoza i Alonso

No, no, no...

Mireia Boya e Busquet

No, li recordo que les preguntes les faig jo, senyor Zaragoza...

José Zaragoza i Alonso

Jo no entro en discussió si...

Mireia Boya e Busquet

Amb tot el respecte, eh?

José Zaragoza i Alonso

No, ja, però com que diuen allò de les compareixences...

Mireia Boya e Busquet

Sí...

José Zaragoza i Alonso

Vostè..., és perquè entengui l'argument.

Mireia Boya e Busquet

Sí...

José Zaragoza i Alonso

És a dir, a totes les comissions no es tracta de decidir que vingui tothom, sinó de decidir que vingui qui pot aportar informació per esclarir les coses. Crec que és el raonable, per respecte al Parlament i a les institucions, perquè si les institucions guanyen prestigi, la gent que ve aquí, al final, acaba creient que les seves resolucions no són unes resolucions en funció del que els convé als membres, sinó que és el que li convé al país. És la meva reflexió.

Torno a dir, i cometo una altra vegada un error, i així que demano disculpes, que no em toca a mi això, i li demano disculpes, eh?, perquè no em toca a mi interpretar les coses, ni del Parlament ni de res. Així que, si us plau, demano disculpes a la presidenta, no és el meu paper, i disculpi al compareixent.

Mireia Boya e Busquet

No passa res...

Les conclusions aquestes del Congreso són susceptibles de portar-se a fiscalia?

José Zaragoza i Alonso

No ho sé. Jo no soc membre de la comissió. Jo comparteixo la resolució que va presentar el meu grup parlamentari. Si no l'hagués compartit, ho hauria explicat, quan van explicar quines resolucions de manera..., el traç que anaven..., jo les compartia i és el que s'ha presentat, però no ho sé, no tinc prou coneixement per fer-ho i per dir-ho.

Mireia Boya e Busquet

L'hi preguntaré d'una altra manera: creu que algun membre del Partit Popular –per exemple el senyor Fernández Díaz o la senyora Alicia Sánchez-Camacho– ha participat d'alguna manera en aquests moviments alegals utilitzant la policia amb fins patriòtics?

José Zaragoza i Alonso

No ho sé.

Mireia Boya e Busquet

Això és el que diuen les conclusions, eh?, al Congreso.

José Zaragoza i Alonso

Ja, ja, però jo no tinc coneixement per afirmar aquestes coses com a persona. Jo comparteixo la resolució del Congrés de Diputats, però jo no tinc ni la informació ni he participat en els debats, no en soc membre, no he escoltat les intervencions, no he llegit la documentació, no hi he tingut accés... És a dir, que és molt difícil que jo em pugui fer una opinió amb coneixement de causa, per transmetre-la a vostès, perquè m'imagino que vostès quan em pregunten a mi és perquè els digui coses que estiguin basades en un convenciment de coneixement o en una afirmació d'una realitat de veritat, perquè a vostès els vull ajudar a arribar a conclusions. Jo si fes afirmacions serien afirmacions absolutament superficials, no producte del coneixement.

Mireia Boya e Busquet

Per tant, si li pregunto si vostè creu que existeix la guerra bruta, com que no l'ha vist en primera persona, no té una opinió sobre això?

José Zaragoza i Alonso

Bé, la comissió ha dit que creu que hi ha hagut una utilització política «partidista», no?, que és l'expressió, de les forces polítiques, i això ho comparteixo, que és el que ha dit la comissió i el que ha dit el meu grup. Ho comparteixo, però no tinc coneixement per anar més enllà. M'imagino que això ens passa a molts ciutadans, no?, que el debat surt públic d'una manera però si tu no estàs dintre, no escoltes les persones, no accedeixes a tota la informació, al coneixement profund, el que et queda és la percepció, però no el coneixement de fons.

Mireia Boya e Busquet

Per tant, si la conclusió de tota una comissió, que està basada en allò que va dir justament el seu partit al Congreso, és que hi ha una utilització partidista de les forces de l'Estat, això és delictes, segons vostè?

José Zaragoza i Alonso

No ho sé. Primera, no soc jurista. Em vaig dedicar més al camp de la història. No soc jurista. No tinc coneixement... Ho torno a dir: no crec que sigui una persona que estigui amb la informació ni el coneixement per fer afirmacions que no em pertoquen. No soc el portaveu de la comissió, no he estat membre de la comissió, no he participat en els debats... Seria una frivolitat per la meua banda que emetés una opinió, com a representant d'un grup polític, dient coses de les quals no en tinc coneixement. Un ha d'assumir les coses que sap i les que no sap. Si no, estàs transmeten una imatge equivocada i una percepció equivocada al ciutadà.

Mireia Boya e Busquet

Ja que el seu tema és la història –i ja acabo, presidenta, perdoni. Si anem als anys vuitanta i jo li pregunto si l'Estat ha actuat de forma alegal? Els vuitanta ja són la història. Als vuitanta, hi havia guerra bruta?

José Zaragoza i Alonso

Jo no ho sé. Per què em pregunta vostè això? Al 80 hi havia una Constitució i hi havia un estat de dret. Hi havia un sistema judicial que garantia els drets dels ciutadans i que actuava i que declarava si hi havia algun delictes, i jo crec que això ens ha permès tenir una democràcia en la qual hem pogut conviure de manera raonable i avançar en el progrés. Com tots els sistemes polítics democràtics, és evident que si busquem les parts febles o els errors els podem magnificar, però comparat amb qualsevol altre sistema és evident que la democràcia és el que ens garanteix els drets a tots els ciutadans. I a Espanya hi havia una democràcia des de l'any 78, quan es va aprovar la Constitució per tots els ciutadans.

Mireia Boya e Busquet

No, jo l'hi dic perquè algun compareixent sí que s'ha remuntat als anys vuitanta per dir-nos dues coses: la primera és que algun dels comissaris que estan directament relacionats amb l'operació Catalunya, com el senyor Villarejo o el senyor Martín Blas, ja treballaven amb governs de l'Estat als anys vuitanta; i, en segon lloc, quan es parlava de la metodologia de la guerra bruta contra l'independentisme català s'equiparava al que va passar amb els GAL, era la mateixa manera de procedir de forma alegal.

Per això, des d'un punt de vista històric, als vuitanta hi va haver guerra bruta contra l'independentisme basc, en aquest cas?

José Zaragoza i Alonso

Mira, la meua militància política aviat farà quaranta anys, el meu compromís polític amb el meu partit, però les meves responsabilitats polítiques són bastant més modernes. És a dir, jo vaig entrar de diputat l'any 2011, no tinc una trajectòria, i als anys vuitanta li puc assegurar que jo era un militant del PSC del Baix Llobregat, amb les meves responsabilitats, ni tan sols era regidor, perquè quan es van fer les eleccions municipals era menor d'edat, és a dir que li puc dir que la primera vegada que vaig entrar de regidor va ser el 83 i en aquells temps era difícil fer llistes als pobles. És a dir que no en tinc coneixement.

El que sí que sé és que estem en un estat de dret –ja l'hi he explicat– i que té un sistema democràtic de separació de poders que garanteix, en aquest estat de dret, la justícia i la democràcia, i això és el que crec.

Mireia Boya e Busquet

I en un estat de dret és normal la utilització partidista de la policia amb algun tipus de finalitat que no siguin les previstes per les competències designades per llei a la policia? Això és un estat de dret?

José Zaragoza i Alonso

Això és evident i això la justícia ho ha de decidir, però és la justícia, no som els polítics els que ho hem de determinar. Els polítics el que hem d'assenyalar són els problemes polítics i és la justícia la que ha de determinar la responsabilitat d'aquells que se saltin la llei. Però no soc jo qui ha de... Jo no soc la justícia. Jo no tinc responsabilitat, ni tinc coneixement d'aquestes coses ni soc una opinió docta formada per poder acostar-los a escatir quina és la veritat del que hi ha.

Mireia Boya e Busquet

No, com que el senyor Iceta deia aquests dies que no era susceptible d'anar a fiscalia, jo tinc els meus dubtes, per això li pregunto la seva opinió.

José Zaragoza i Alonso

Però m'han citat vostès a mi. M'han citat a mi a títol privat. Jo no represento cap partit, en aquesta comissió, crec que m'han citat a títol personal, no?, i el que intento és ser el màxim de curós en les coses que em pregunten i respectuós amb la institució, que jo crec que l'hem de preservar, perquè les institucions han de servir, en el seu respecte, per transformar la societat en la qual estem i fer-la millor per als ciutadans. I jo no sé si ho aconseguixo.

Intento que la meua actitud de respecte i respectuosa serveixi almenys per aclarir alguna de les coses. No sé si ho aconseguixo però és la meua voluntat, i vull no entrar-hi –també l'hi dic–, perquè quan tens una responsabilitat política, i jo tinc un caràcter, en la política..., soc el que es veu, és a dir, no té més, i de vegades entres en la política... Però això..., no és aquest el lloc. És a dir, això és el Parlament i al Parlament és on t'has de confrontar, i aquí el que toca és explicar-se.

Mireia Boya e Busquet

Última pregunta. Vostè creu que l'Estat ho farà tot per impedir el referèndum de l'1 d'octubre aquí a Catalunya?

José Zaragoza i Alonso

Això ho hauria de preguntar als responsables de l'Estat. Jo no soc responsable de l'Estat. Jo soc un membre del Congrés de Diputats que defensa posicions polítiques sempre basades en una cosa, en la qual jo he cregut. I ho explicava abans: jo crec que la democràcia es basa en el fet que pensar diferent no significa que no puguis dialogar amb el diferent.

Al contrari, en la meua pràctica política tota la meua vida..., i si parla amb membres de les forces polítiques que vostès coneixen sabran que sempre he sigut una persona dialogant, de parlar, d'escoltar, de discutir-me, de dir la meua en les discussions, però sempre per davant, perquè crec que si no escoltes l'altre difícilment et pots adonar de en quina cosa tens tu raó i en quina no. A la democràcia, qui es pensa que té tota la veritat, tota la raó, s'equivocarà. A la democràcia no hi ha una veritat o una raó absoluta. El que hi ha són opinions diferents i el que hem de buscar és la manera d'escoltar-nos l'un a l'altre i trobar com podem conviure.

I amb aquesta clau he fet sempre les meves maneres d'actuar en política.

Mireia Boya e Busquet

I vostè creu que l'Estat ha escoltat aquest 80 per cent dels catalans que, segons les enquestes, volen votar l'1 d'octubre? Hi ha hagut diàleg?

José Zaragoza i Alonso

És que aquí em demana que faci una valoració política, del que és la posició del meu partit...

Mireia Boya e Busquet

Si no vol no, eh?

José Zaragoza i Alonso

Jo crec que el meu partit, a través dels portaveus...

Mireia Boya e Busquet

Parlo de l'Estat, no del seu partit, si no és que són la mateixa cosa.

José Zaragoza i Alonso

Ja, però vostè fa que opini sobre l'Estat.

Mireia Boya e Busquet

Sí.

José Zaragoza i Alonso

I això...

Mireia Boya e Busquet

Que ara és el Govern del Partit Popular...

José Zaragoza i Alonso

Clar, exactament. Però això ja seria entrar en una valoració política subjectiva d'una persona que, encara que està aquí com a persona individual, té una responsabilitat com a diputat i estaria emetent un judici polític subjectiu, per la meua banda. No estaria explicant un fet objectiu. Estaria explicant la meua posició política, que és pública i notòria.

Jo comparteixo les posicions polítiques que han expressat el secretari general del PSOE i el primer secretari del PSC. És obvi que les comparteixo, però no crec que això sigui res que pugui aportar jo a aquesta comissió, amb valor, per entendre'ns, que els pugui permetre ajudar en la seva feina, en la qual aquesta comissió s'ha donat, i per fer... No crec que sigui rellevant la meua opinió personal, que sigui rellevant per a la seva feina.

Mireia Boya e Busquet

Molt bé.

José Zaragoza i Alonso

I per això intento situar-ho en el context.

Mireia Boya e Busquet

Doncs, moltes gràcies pel seu testimoni, senyor Zaragoza.

José Zaragoza i Alonso

Gràcies a vostè, senyora Boya.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Moltes gràcies, senyor Zaragoza. Doncs, continuem pel Grup Parlamentari Junts pel Sí. Té la paraula el diputat Roger Torrent.

Roger Torrent i Ramió

Gràcies, presidenta. I gràcies, senyor Zaragoza, per ser aquí. És veritat que s'ha de destacar que avui hagi vingut i tingui a bé contestar totes les nostres preguntes. Celebro també que vostè preferís el documental de *Las cloacas de Interior* a *Goldfinger*, que, per altra banda, és una gran pel·lícula, però *Las cloacas de Interior* probablement és una qüestió d'interès en aquest moment no només de la societat catalana sinó, jo diria, de la societat de l'Estat.

En alguns determinats moments, quan se li ha preguntat personalment, s'ha referit al que deia el seu grup parlamentari a Madrid i quan s'ha preguntat sobre el PSC i sobre el PSOE ha dit que vostè venia en qualitat de persona concreta, de persona individual. En aquesta qualitat de José Zaragoza, i no de membre del PSC o del PSOE, i tenint en compte que vostè sí que ha vist el documental de *Las cloacas de Interior*, jo li pregunto: a vostè li sembla prou greu, més enllà de les conclusions d'aquesta comissió del Congrés dels Diputats –hi insisteixo, a vostè, José Zaragoza–, li sembla prou greu el que s'explica en aquest documental i el que hem anat podent veure els últims mesos, per anar a fiscalia?

José Zaragoza i Alonso

Doncs, miri, no ho sé, perquè ja li he expressat que el meu coneixement jurídic sobre aquest és absolutament nul. Si el que em pregunta és quina sensació em va produir veure aquest documental li diré en una paraula: patiment. Jo anava veient allò i tenia una sensació de patiment. Això és una opinió subjectiva de com ho vaig veure. Jo soc una persona que sempre m'ha interessat saber, conèixer, i crec que és un documental que explicava coses. Com sempre, amb totes les coses, i com passa amb això, cadascú té la seva versió, però la sensació –ja que em pregunta una opinió subjectiva, personal sobre això– va ser de patiment.

Roger Torrent i Ramió

Patiment, en quin sentit?

José Zaragoza i Alonso

Doncs, això, que les coses que veia no m'agradaven.

Roger Torrent i Ramió

No li agradaven i, per tant, vostè seria partidari que això anés a fiscalia?

José Zaragoza i Alonso

No.

Roger Torrent i Ramió

No li sembla un escàndol polític de dimensions...

José Zaragoza i Alonso

Una cosa és la valoració política i les conseqüències, l'hi torno a dir, i una altra, ho separo, les decisions judicials i jurídiques. I jo li dic que són dues coses diferents.

Roger Torrent i Ramió

Jo ara l'hi pregunto com a ciutadà, eh?

José Zaragoza i Alonso

Ja, ja ho sé, ja ho sé, senyor Torrent, i intento explicar-me perquè se m'entengui. Jo intento mantenir, en tota la compareixença, una frontera molt clara d'intentar evitar fer especulacions, entrar en opinions –que les tinc, com vostè comprendrà, com qualsevol ciutadà– i intentar, al mateix temps, respondre les coses que em pregunten de la manera més respectuosa possible, perquè crec que el ciutadà ha de veure que el Parlament és un lloc en què es poden dir les coses amb claredat i que ens podem entendre i que discrepam.

Jo no tinc el coneixement per dir-li què és el que s'hauria de fer. Crec que en aquest país tenim un sistema de separació de poders legislatiu, judicial i executiu. Jo formo part del legislatiu, és a dir, si vostè em pregunta parlamentàriament si hi ha coses que s'hagin de modificar a les lleis, jo crec que sí, que seria la cosa que jo li puc contestar. I sobre la resta l'únic que puc expressar és el que vaig veure al documental, i quan hi va haver les coses que s'hi expliquen, com passa amb els documentals, falten els contrastos, falten més versions, com passa en aquestes coses. Segur que si altra gent fa altra cosa segur que les percepcions serien diferents. Això ens ha

passat moltes vegades, no? Però davant de la visualització d'aquest documental que em diu vostè jo..., va ser patiment, és una sensació no racional, però no m'agradava.

Roger Torrent i Ramió

En tot cas, vostè, com jo..., a part de ser ciutadans i tenir una opinió en tant que ciutadans, som càrrecs públics, representants públics, vostè al Congrés dels Diputats, en el meu cas, al Parlament de Catalunya, i tant un com l'altre entenc que hem de fer tot el possible, justament, per denunciar allò que són males praxis i, si hi han il·legalitats, anar a fiscalia. I tots els fets apunten... Vostè ha parlat de patiment, en tot cas, aquest patiment seria per l'Estat, precisament, per les estructures democràtiques, pels aparells democràtics de l'Estat, perquè justament el que intenta denunciar aquest documental, i les conclusions de la comissió del Congrés, són justament aquestes males praxis, il·legals, perseguint una determinada idea política.

En tot cas, senyor Zaragoza, tornem al 2015. El 2015, quan vostè va comparèixer a la comissió per parlar justament de les gravacions del restaurant La Camarga, va dir en seu parlamentària que vostè en aquell moment no havia escoltat la conversa. Dos anys després, vostè, ha escoltat ja la conversa?

José Zaragoza i Alonso

No, sincerament no. No crec que sigui una conversa interessant des del punt de vista... No, no l'he escoltat, sincerament.

Roger Torrent i Ramió

Ens quedem al 2015. Vostè llavors afirmava unes determinades consideracions. Els meus companys d'aquesta comissió li han anat preguntant. Vostè s'ha remès al que responia a la comissió del 2015. Han passat dos anys. La dimensió de tot plegat és molt diferent. Diríem que les sensacions, i no només les sensacions, sinó que les certeses, avui, són molt diferents que les de 2015 i, per tant, creiem que ens pertoca repreguntar, i li agrairia que no es remeti al que va dir al 2015, sinó que intenti respondre amb un monosíl·lab, i jo li preguntaria si vostè va encarregar la gravació de la conversa de La Camarga.

José Zaragoza i Alonso

Aquesta pregunta me la van fer, exactament, la primera pregunta, l'Oriol Amorós, diputat d'Esquerra Republicana amb el qual mantinc una excel·lent relació personal...

Roger Torrent i Ramió

Que era una pregunta pertinent, entenem, doncs.

José Zaragoza i Alonso

La primera –la primera. I la hi vaig contestar. I com que la hi vaig contestar, el remeto al diari de sessions, al que li vaig contestar al senyor Oriol Amorós, d'Esquerra Republicana, en aquella comissió.

Roger Torrent i Ramió

Però ens ho pot recordar vostè, per no haver d'anar als diaris de sessions?

José Zaragoza i Alonso

Però si és molt senzill: crec que estem en una comissió del Parlament de Catalunya. El Parlament de Catalunya em va citar el 2015; m'ha tornat a citar, una segona vegada, pel mateix tema. Vostè ho pot comprendre: jo no he canviat cap versió, em remeto al que vaig dir al 2015, perquè la informació que tenia llavors és la mateixa que tinc ara.

Roger Torrent i Ramió

Fem-ho diferent. Vostè continua afirmant que vostè no va encarregar la gravació de La Camarga?

José Zaragoza i Alonso

Miri, jo ho he explicat de totes les maneres: jo no he encarregat mai una gravació illegal, en cap moment. I ja ho vaig explicar en aquella comissió, i em remeto a les declaracions d'aquella comissió. Vostè ha d'entendre que si cites una persona, el Parlament de Catalunya –el Parlament; no els diputats, sinó el Parlament com a institució–, i aquesta persona ve per parlar d'un tema, i li pregunten la mateixa cosa... Home, crec que el normal és que respongui la mateixa cosa.

Roger Torrent i Ramió

Però vostè deu comprendre, hi insisteixo, que les coses han canviat amb relació al 2015; allò que semblava una qüestió purament d'espionatge polític en aquell moment, en aquest moment sembla inserit en una operació d'una envergadura molt més important, molt més greu per als mateixos fonaments del sistema democràtic. Per tant, jo entenc que estem en el dret, els grups parlamentaris –aquests parlamentaris i sobretot la societat catalana–, de repreguntar coses que potser es donaven per sabudes el 2015. En qualsevol cas, m'ha quedat clar que vostè no vol contestar amb un monosíl·lab si va encarregar o no la gravació i que ens remet a les actes de les sessions de la comissió anterior.

En tot cas, a vostè se'l fa venir no només perquè tot plegat, hi insisteixo, ha pres una nova dimensió, sinó per algunes declaracions que han fet compareixents d'aquesta mateixa comissió; és a dir, en aquest 2017 mateix. De fet, la senyora Victoria Álvarez, en la seva compareixença, va dir, referint-se a vostè, que «la operació Catalunya...» i tot plegat, tota aquesta conxorxa, tota aquesta manipulació, tota aquesta conspiració en contra d'un procés polític legítim, democràtic i pacífic a Catalunya, tot començava amb vostè. Literalment, va dir que «tot ve d'ell», referint-se a vostè. Què n'ha de dir, de l'afirmació que feia la senyora Vicky Álvarez? I d'aquí se'n deriva una subpregunta, que m'agradaria que també respongués. Si això no és cert, vostè es querellarà contra la senyora Victoria Álvarez?

José Zaragoza i Alonso

Jo, com que no ho vaig escoltar... La senyora Victoria Álvarez va afirmar que..

Roger Torrent i Ramió

L'hi explico jo. La senyora Victoria Álvarez va dir que tot començava amb ell. «Tot ve d'ell», literalment.

José Zaragoza i Alonso

Li anava a preguntar una coseta, només. La senyora Victoria Álvarez va afirmar que hi havia una operació Catalunya?

Roger Torrent i Ramió

La senyora Victoria Álvarez va explicar tot un muntatge policial...

José Zaragoza i Alonso

Home, és que vostè m'ha preguntat això, i jo, com que no ho he escoltat...

Roger Torrent i Ramió

No, no...

José Zaragoza i Alonso

En qualsevol cas, la senyora Victoria Álvarez, pel que jo sé i el que aquí m'han explicat, i per això em van convocar, va dir l'altre dia el mateix que havia dit l'anterior vegada que va venir, el 2015. I jo no tinc per què canviar cap resposta de les que vaig fer en aquell moment.

Roger Torrent i Ramió

No, ella va afirmar no només que tot venia d'ell, sinó que la gravació l'havia encarregat vostè. Per això li preguntava abans si això era així i, en tot cas, si es quere-

llaria contra la senyora Álvarez, que aquí mateix on seu vostè va dir que qui havia encarregat la conversa, qui havia encarregat la gravació, en tot cas, era vostè.

José Zaragoza i Alonso

Això ja ho va dir l'anterior vegada i ja vaig contestar. I per això em remeto a la declaració que vaig fer fa dos anys, i és que la senyora Victoria Álvarez va dir el mateix aquí que havia dit fa dos anys. Tot això dependrà de la credibilitat que vostès donin a les intervencions de determinades persones. Jo, l'únic que puc fer és remetre'm al que ja vaig dir davant d'aquesta pregunta en aquesta comissió, per respecte al Parlament de Catalunya. Jo crec que és el que haig de fer. Quan cites una persona, per segona vegada, sobre un mateix tema perquè tingui més informació, perquè en té ell una coneixença, ampliar el que ha dit abans. Però, jo és que no tinc més informació, no tinc més coneixement que el que tenia el 2015.

Roger Torrent i Ramió

Justament, el que li estem demanant és que amplii o que, en tot cas, respongui a algunes de les afirmacions que s'han fet a la comissió. A vostè, de fet, se l'ha citat *a posteriori* de les compareixences d'alguns dels compareixents que han vingut en aquesta comissió i perquè han parlat molt directament del seu paper en aquestes gravacions. Per tant, és lògic, és legítim –i jo entenc que saludable– que se'l torni a cridar, se'l citi per segona vegada, després del 2015, i se li facin unes preguntes. Altra cosa és que vostè no vulgui dir res de nou i que es remeti a tot el que deia en la comissió del 2015. En qualsevol cas, entendrà que si no vol encarar les afirmacions que fa la senyora Victoria Álvarez, haurem de pensar, doncs, que alguna part de fonament poden tenir les declaracions que feia la senyora Álvarez en aquesta mateixa comissió.

José Zaragoza i Alonso

Ja li he explicat que si tingués alguna informació nova, doncs, podria ampliar-la, però és que no tinc cap informació nova. I a la pregunta concreta que vostè em fa i a les declaracions que ja va fer la senyora Victoria Álvarez, ja li vaig contestar en aquells moments i en aquells temps. És a dir, que jo crec que la meua posició ha sigut clara i diàfana, i jo no puc afegir-hi res, perquè li puc assegurar que no tinc coneixement de res nou, de res diferent, sobretot en persones que jo no conec. Vostè fa referència, en diverses declaracions, de persones que, pel que aquí he escoltat, jo no les conec, que no hi he parlat mai, que no hi tinc cap relació personal, ni política, ni telefònica, de cap de les maneres, que no en tinc coneixement. És molt difícil que puguis respondre d'algú que no coneixes.

Roger Torrent i Ramió

Llavors, com s'explica no només que la senyora Victoria Álvarez, sinó que el mateix senyor Peribáñez, membre de Método 3, també assegurí que vostè va ser l'encarregat d'encarregar –valgui la redundància– aquestes gravacions? Com s'explica que tots dos personatges diguin el mateix? És una conxorxa contra la seva persona o és perquè, d'alguna manera, tenen alguna informació que vostè no vol arribar a donar?

José Zaragoza i Alonso

No ho sé. És que jo no puc especular sobre els pensaments de les altres persones i les motivacions. Són vostès els que, en aquesta comissió, quan aquestes persones donen la seva informació..., jo no sé si a tot el que ha dit el senyor Peribáñez o al que ha dit la senyora Victoria Álvarez vostès hi donen valor de veritat –no ho sé.

Roger Torrent i Ramió

Intentant-ho contrastar, entre altres dies, avui, i vostè no ens ajuda gaire.

José Zaragoza i Alonso

No, però que jo no ho sé. (*Veus de fons.*) No, jo sí, jo m'he remès a les meves declaracions. Vaig comparèixer en aquesta comissió del Parlament de Catalunya, em van preguntar de tot sobre aquest tema, i vaig contestar a bastament. M'han tornat a citar, dos anys després, per preguntar-me les mateixes coses... Clar, jo... És que no sé si ho entén, és a dir, jo he d'explicar les coses que sé. El que no puc fer –i m'entendrà, senyor Torrent– és especular, eh? Vivim en una societat en què l'especulació es barreja amb els fets. És normal, ens passen coses..., estan passant tantes coses que intentem buscar una explicació o una interpretació. Però això són coses subjectives, no són certes, és a dir... Llavors, jo puc entrar en l'especulació, però és un camí que no porta enlloc, porta simplement a confondre el ciutadà, a no aclarir les coses.

I jo crec que la meua actitud, el que ha de ser..., i ho he pensat molt, eh?, ja sap vostè que moltes vegades en aquestes coses, les temptacions..., entres en la brega, en la discussió: «Y tu más. Y tu...» Miri, no, jo crec que quan vens aquí com a compareixent has de deixar a fora la batalla política i has d'intentar ser molt precís, molt curós, molt respectuós, comparteixis o no comparteixis les coses que et diuen amb les persones que estan fent la seva feina. I vostès estan fent la seva feina, com a representants dels ciutadans, i jo els dic que els la respecto totalment, però han d'entendre que també jo intenci ser molt curós amb les meves respostes per respecte a vostès mateixos. I jo, quan em pregunta vostè una cosa que ja em van preguntar, i jo no en tinc més coneixement, més informació..., és que no la tinc, és a dir..., doncs, només puc fer que remetre a les coses que vaig explicar en comissió. I això és una resposta. Vaja, no sé si això..., però és el normal en una democràcia, per això es fan comissions. Perdoni que no li aclareixi més coses. Ja m'agradaria a mi que totes les coses s'aclarissin, sap?

Roger Torrent i Ramió

Nosaltres fem tots els esforços del món per intentar entendre'l. Vostè també ha d'entendre que el que intentem en aquesta comissió és esclarir fets...

José Zaragoza i Alonso

Ho sé, ho sé...

Roger Torrent i Ramió

...i portar certes i no especulacions. I, en tot cas, per eliminar el que poden ser especulacions necessitem contrastar, i per això li preguntem a vostè i per això se l'ha fet venir, perquè del 2015 a avui –del 2015 al 2017–, en això estarem, suposo, d'acord, han passat moltes coses que han donat una nova perspectiva al que en aquell moment eren els fets de La Camarga, i que avui estem parlant d'*operación* Catalunya.

En qualsevol cas, i sense ànim de fer-lo especular, simplement de saber la seva opinió, per què li sembla que unes converses que es produeixen el 7 de juliol del 2010 no transcendeixen públicament a la premsa fins dos anys després? És a dir, es produeixen el 2010 i surten a la llum el 2012, dos anys després, quan hi ha hagut també, i sobretot –i aquesta és una dada important–, canvi de govern a l'Estat?

José Zaragoza i Alonso

No en tinc ni idea, sincerament. Com vostè deu comprendre, quan va sortir aquesta notícia a mi em va sorprendre, em va descol·locar. Ens va costar dos o tres dies reconstruir les coses que havíem fet, i ja ho vam explicar a bastament en aquell moment. No ho sé, sincerament. I vistes les coses que passen... Però, com vostè deu comprendre... Jo vaig venir el 2015, aquí, en una comissió, que era «investigació sobre el frau, l'evasió fiscal i les pràctiques de corrupció política», el dia 13 d'abril. La llista de compareixents que van venir..., llarguíssima, eh? I coses que han passat després d'aquesta..., com vostè, moltes. I no sé si molts d'ells han tornat a ser convo-

cats aquí al Parlament. El que és evident és que m'hi han convocat a mi, no a altres, i coses n'han passat.

En qualsevol cas, no ho sé; és que no ho sé. Jo només puc explicar-li les coses de què tinc coneixement i que és el que vaig explicar a l'anterior comissió i que em reitero en el que vaig dir en aquell moment.

Roger Torrent i Ramió

La pregunta –entendrè ara per què la fem– és pertinent no només des d'un punt de vista de saber la seva opinió, sinó també amb aquesta insistència de voler contrastar les dades i les afirmacions que es fan en aquesta comissió. Alguns dels compareixents han arribat a dir que aquesta gravació havia estat en un calaix del despatx del Ministre de l'Interior de llavors, el senyor Pérez Rubalcaba, i que no havia sortit a la llum pública perquè, probablement, políticament no interessava, i que interessava a partir del 2012, en el marc, hi insisteixo, d'aquesta *operación* Catalunya. Què en pensa, vostè, d'aquestes afirmacions que s'han fet?

José Zaragoza i Alonso

És la primera vegada que ho escolto –és la primera vegada que ho escolto. Em sorprèn. M'estranya moltíssim. No, no... És la primera vegada que ho escolto. No en tinc coneixement, de res, en absolut.

Roger Torrent i Ramió

Bé, en tot cas, l'hi recomano. De la mateixa manera que nosaltres rellegirem la seva declaració del 2015, li recomano que vegi algunes de les compareixences i veurà com, efectivament, alguns dels compareixents afirmaven que, des del 2010 al 2012, per oportunitat política, aquesta gravació havia estat...

José Zaragoza i Alonso

Però per precisar: per coneixement? Perquè havien parlat ells? Perquè l'havien donat? Perquè tenien alguna prova? O simplement era una interpretació que feien?

Roger Torrent i Ramió

Bé, perquè això es deia..., o ho deien alguns dels testimonis d'aquesta *operación*, i els que han comparegut aquí, que evidentment han investigat i s'han informat, sabien, per part d'alguns membres de l'*operación*, que això havia anat així.

En tot cas, hi insisteixo, jo el que li demano és que ens ajudi a contrastar. Vostè diu que no en té ni idea...

José Zaragoza i Alonso

No, no... Ni idea, no. No m'havia assabentat d'aquesta deriva de la informació. Com vostè deu comprendre, quan entres en aquestes derives, les interpretacions, els comentaris, les maledicències, formen part..., eh? Jo crec que la comissió del Congrés dels Diputats, una de les coses que posa en marxa és que això..., el que passa és que posa en qüestió tot el sistema; és a dir, aquestes ombres de dubte, doncs..., contamina el debat polític, contamina la credibilitat de la gent, i això és dolent. I permet, doncs, això, que qualsevol afirmació quedi enlaire i es barregin les veritats amb les interpretacions. I això no és bo per a tots.

Roger Torrent i Ramió

En tot cas, jo torno a repetir el que hem anat dient: justament el que volem és contrastar. I hi ha coses que hem pogut anar contrastant –malauradament, perquè són molt greus– durant aquesta comissió, i espero que d'aquí a que acabem les conclusions ens puguin..., avalades amb fets i no només amb declaracions, ens permetin, doncs, treure llum a tot el que ha passat.

En tot cas, hi insisteixo, eh?, aquesta és una de les afirmacions que s'ha fet en aquesta comissió, i a nosaltres ens sembla molt i molt i molt rellevant per explicar per què determinades informacions surten a la llum pública quan surten, quan,

oportunament, políticament convé, i no fruit d'un procediment policial o un procediment judicial amb totes les garanties de l'Estat de dret.

Sigui com sigui, deixi'm fer-li unes darreres preguntes molt concretes i relacionades amb alguns noms propis.

Quina és la seva relació actual i passada amb el senyor De Alfonso, senyor Zaragoza?

José Zaragoza i Alonso

Doncs, miri, amb el senyor De Alfonso vam coincidir, abans de ser nomenat director de l'Oficina Antifrau, en alguns actes, i teníem una relació cordial, però des que va prendre possessió com a director de l'oficina no hi vaig tenir cap relació fins que me'l vaig trobar al Congrés dels Diputats, que jo sortia d'una comissió i vaig veure que sortia per un passadís i em va venir a saludar.

Roger Torrent i Ramió

Per tant, mentre ell és director de l'Oficina Antifrau no hi té cap mena de contacte, ni cap conversa, ni cap...

José Zaragoza i Alonso

Ni telefònic, ni personal, ni *nada*. Jo vaig deixar de ser secretari d'organització el 2011, i la meva coincidència amb ell es produeix quan jo era secretari d'organització, i havíem coincidit en alguns actes... Em movia en el món de la judicatura, i actes i... I havíem coincidit algunes vegades i teníem una relació cordial. Bé, era una persona, quan la vaig tractar, molt amable i molt empàtica, és a dir que no era una persona distant, sinó que de seguida t'explicava un *chiste* i feia comentaris. Això és la meva relació. I quan el van nomenar director de l'Oficina Antifrau, jo ja no era secretari d'organització, ho havia deixat. I fa sis anys, ja, que no tinc responsabilitats de partit ni orgàniques, i fins que..., sortia jo –estava amb dos periodistes al Congrés dels Diputats–, no sé si coneixen vostès l'edifici del Congrés dels Diputats...

Roger Torrent i Ramió

No tenim aquesta sort, no.

José Zaragoza i Alonso

Bé, doncs, hi ha un vestíbul on conflueixen diversos passadissos..., hi ha els ascensors i hi ha un vestíbul on conflueixen diversos passadissos, i hi ha algunes comissions. Doncs, normalment, en aquell vestíbul, que va al pati aquell famós que veus a les teles, que és on hi ha els cotxes i tal. Doncs, estava allà parlant amb dos periodistes i, en aquell moment, pel que vaig veure després, sortia de la comissió i tinc la sensació que al veure'm..., devia veure alguna cara amable que no havia vist llavors, i em va venir a saludar.

Roger Torrent i Ramió

Per tant, hi insisteixo, eh?, mentre ell era director de l'Oficina Antifrau no hi va tenir relació. Tampoc amb el senyor Carlos Quílez?

José Zaragoza i Alonso

No, no el conec.

Roger Torrent i Ramió

No el coneix.

José Zaragoza i Alonso

Vaja, no soc conscient de conèixer-lo. Sé qui és, eh?, és a dir..., però jo no soc conscient, amb el senyor Carlos Quílez, d'haver coincidit. És possible, perquè és periodista i et bellugues en molts llocs, però en el sentit de: «Vostè ha dinat alguna vegada amb Carlos Quílez?» No. «Vostè ha tingut una conversa personal i privada,

sabent que era el Carlos Quílez?» No. «Vostè ha parlat per telèfon amb Carlos Quílez?» No. No tinc ni el telèfon.

Roger Torrent i Ramió

Molt bé. Donat que se m'ha acabat el temps –ho he interpretat abans pel xiulet–, volia preguntar-li per uns noms. Si em permet, doncs, els diré tots d'una tirada i, en tot cas, vostè contesti el que pugui o el que li sembli oportú.

Vostè coneix el senyor Francisco Álvarez i l'agència Check-In –Check and In?

Vostè coneix el senyor Jiménez Raso? Hi ha tingut tractes des del seu paper de secretari d'organització del PSC?

I, finalment, vostè sap qui és i coneix personalment el senyor Villarejo, el comisari Villarejo?

José Zaragoza i Alonso

Cap dels tres. Ni els conec ni... Vaja, per la premsa, el que he llegit; més del senyor Villarejo. I dels altres noms, doncs, sincerament, no sé si em sona una mica això d'Álvarez, però no..., personalment no els conec, no sé qui són, no hi he tingut una relació personal ni de coincidència anecdòtica; que jo sàpiga, vaja, perquè, clar, en aquest món, quan estàs amb responsabilitats públiques, com quan estàs amb diputats..., al Congrés dels diputats circulen tres mil persones; aquí, al Parlament, circulen moltes persones. Però, vaja, a la pregunta concreta: «Vostè hi ha tingut relació personal, coneixement personal, converses personals?» No. Cap d'ells.

Roger Torrent i Ramió

Molt bé, gràcies, senyor Zaragoza.

José Zaragoza i Alonso

Gràcies a vostè.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Moltes gràcies, senyor Zaragoza, per haver vingut i per haver contestat, també, les preguntes dels grups parlamentaris.

Suspenem la sessió, esperant la propera compareixença. D'acord? *(Pausa.)*

La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i un minut i es reprèn a un quart de cinc i sis minuts.

La presidenta

Bé, doncs, continuem amb la comissió.

Modificació de l'ordre del dia

Teníem cita ara, a un quart de cinc..., el senyor Esteban Urreiztieta, periodista d'*El Mundo*, que evidentment no ens havia confirmat si venia o no, i que, com podem veure, hem esperat els minuts pertinents i aquesta persona no és a la comissió d'investigació per comparèixer, tal com se l'havia citat.

Per tant, procedirem a recitar-lo quan puguem, perquè sabeu que aquesta setmana tenim Ple i, per tant, s'acabarà també el període de sessions i parlarem d'una data possible ja de cara a setembre, segurament. D'acord? *(Pausa.)*

I li reiterarem..., i volem reiterar una altra vegada aquí el que diu el Codi penal respecte a la qüestió d'haver de comparèixer. Diu: «Los que habiendo sido requeridos en forma legal y bajo apercibimiento dejaren de comparecer ante una comisión de investigación de las Cortes Generales o de una asamblea legislativa de comunidad autónoma serán castigados como reos del delito de desobediencia.»

Per tant, queda dit. Així mateix se li fa saber a les citacions, i quan hi hagi una segona incompareixença, que esperem que no sigui així, com ha sigut en el cas

del seu excompany, el senyor Eduardo Inda, doncs, n'haurem de donar compte a la Mesa perquè ho traslladi a fiscalia.

Suspenem la sessió fins a un quart de sis, esperant la senyora Elisenda Villena.

La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i vuit minuts i es reprèn a un quart de sis i set minuts.

La presidenta

Bé.

Constatem que la senyora Elisenda Villena no assisteix a la comissió d'investigació.

I, per tant, suspenem la sessió fins a dos quarts de set de la tarda, que tocarà la compareixença de la senyora Alicia Sánchez-Camacho Pérez, secretària primera, actualment, del Congrés dels Diputats.

Se suspèn la sessió a un quart de sis de la tarda i vuit minuts i es reprèn a dos quarts de set del vespre i cinc minuts.

La presidenta

Molt bé.

Compareixença d'Alicia Sánchez-Camacho Pérez, secretària primera del Congrés dels Diputats

357-00547/11

Doncs, continuem amb la Comissió d'Investigació sobre l'operació Catalunya d'avui, 24 de juliol, amb l'última compareixença del dia d'avui, que és, a dos quarts de set de la tarda, amb la senyora Alicia Sánchez-Camacho, secretària primera, actualment, del Congrés dels Diputats, a la qual li agraïm que hagi vingut també a aquesta comissió d'investigació, amb una intervenció inicial, més o menys, de deu minuts, i després els grups parlamentaris podran fer les seves preguntes, com ja coneix del funcionament del Parlament de Catalunya.

Per tant, sense més dilació, doncs, li cedeixo la paraula a la senyora Alicia Sánchez-Camacho.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez (secretària primera del Congrés dels Diputats)

Moltes gràcies, presidenta. Jo voldria començar agraint-li a la presidència d'aquesta comissió que em pogués tornar a citar per segona vegada, perquè, com veuen, per una qüestió menor, però –un trencament de peroné– que m'impedia poder estar aquí amb condicions òptimes..., doncs, els agraeixo que m'hagin pogut tornar a citar el dia 24.

La meva predisposició era absoluta, com ho vaig fer, i solament reiterar que jo ja vaig comparèixer en data 10 d'abril de l'any 2015, i, per tant, jo crec que moltes de les coses que ja poden plantejar-me les senyories, crec que les he contestat, però amb tota disponibilitat ho faré; per a aquelles qüestions que siguin noves o que consideren adients estic a la seva disposició. Per tant, jo no faré una declaració inicial, perquè crec que ja la vaig considerar fer en una compareixença de quatre hores –una compareixença força llarga–, i, per tant, em poso a disposició dels diputats i diputades d'aquesta cambra i d'aquesta comissió.

La presidenta

Molt bé, d'acord, senyora Sánchez-Camacho. Doncs, així, comencem amb la intervenció dels grups parlamentaris.

Comencem amb el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, el diputat Albano Dante Fachin.

Albano Dante Fachin Pozzi

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyora Sánchez-Camacho *por venir*. És una pena haver de donar les gràcies a algú per venir al Parlament de Catalunya, però sabem que molta gent no ve. També l'hi vull agrair perquè la seva presència ha fet que el Grup del Partit Popular, que havia desistit d'assistir a aquesta comissió, avui han tornat; és una alegria. I, en tercer lloc, és bo perquè el Congrés dels Diputats ja ha arribat a conclusions que deixen en molt mal lloc el Partit Popular; és una alegria que estigui aquí, no sé avui que diran per defensar-se.

Entro a la qüestió. Vostè..., li volia preguntar si ha anat seguint el desenvolupament d'aquesta comissió. Ho dic, perquè diversos compareixents s'han referit a vostè i al seu paper en tot això. L'ha pogut seguir, la comissió?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, miri, si em permet, li contesto. La veritat és que jo no crec que sigui donar les gràcies, és la meva obligació com a ciutadana. I, a més, com a autoritat, en aquest cas, que fos de l'Estat, jo havia interpretat que fins i tot amb la Llei d'autoritats podia acollir-me a l'informe del Consell d'Estat, i així ho vaig adreçar a la Mesa. Però vaig decidir voluntàriament, en tot moment, venir, com ho vaig fer en l'altra. Per tant, no se m'han de donar les gràcies en absolut, sinó que crec que és la meva obligació, i per això ho he fet.

Envers el Grup Popular, seran ells els que..., jo ja no soc la seva presidenta. Jo no sé si venen aquí amb deferència a acompanyar l'expresidenta del partit, no sé si intervindran... Per tant, les dues prèvies.

Jo he anat seguint, però no del tot; vull dir, l'he anat seguint per titulars, evidentment, he anat seguint els mitjans de comunicació a Madrid, com també he anat seguint la de l'operació Catalunya que s'ha fet al Congrés dels Diputats.

Albano Dante Fachin Pozzi

Ha dit «operació Catalunya», vol dir que...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

La comissió és «Operació Catalunya». Vostè m'ha preguntat per una comissió que es diu «Comissió Operació Catalunya». És això el que he seguit, aquest nom d'aquesta «operació».

Albano Dante Fachin Pozzi

D'acord. Això no vol dir que vostè entengui que existeix una operació Catalunya en el sentit que nosaltres aquí estem investigant, que és l'ús, presumptament fora de l'estat de dret, de càrrecs policials per perseguir polítics independentistes o de Podemos.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no ho crec en absolut. Crec que aquesta operació no s'ha produït en absolut. De fet, tinc les mateixes declaracions dels compareixents. Crec que una comissió d'investigació es fa per esbrinar, i els mateixos compareixents..., i tinc aquí tant el senyor Jorge Fernández Díaz, com els directors de la policia, i en tot moment han dit que mai ha existit, aquesta operació Catalunya, que no tenen cap constància d'aquesta operació, i son els responsables policials i els responsables del ministeri. Per tant, jo crec que aquesta operació en absolut ha existit, i així s'ha constatat pels mateixos compareixents a la comissió amb aquest nom al Congrés dels Diputats.

Albano Dante Fachin Pozzi

Pels que han pogut comparèixer, perquè sabem que el Partit Popular, juntament amb altres grups han impedit algunes compareixences. No sé si vostè...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Com succeeix en moltes comissions d'investigació.

Albano Dante Fachin Pozzi

Alguns dels compareixents ens diuen que l'operació Catalunya comença amb les gravacions de La Camarga. I no ho han dit un ni dos, han estat diversos compareixents, i alguns d'ells molt documentats. Vostè m'imagino que no entén que aquest dinar n'hagi estat el desencadenant.

Una pregunta amb relació a... Fa una estona ha comparegut José Zaragoza, que ha negat qualsevol tipus de relació tant amb la trobada com amb la gravació de la conversa, etcètera. Vostè està d'acord en això? Vostè va tenir alguna relació amb José Zaragoza, amb relació a aquell dinar, ja sigui abans o després?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no, miri, jo sobre el que puguin dir altres persones, tant les que ha dit vostè com les que acaba d'esmentar d'aquest membre del PSC, jo no tinc res a valorar. Escolti, sé que seguint aquesta comissió hi ha hagut persones que han dit això, i hi ha hagut persones que han dit tot el contrari, com per exemple el senyor Peribáñez. Per tant, miri, aquí, posicionaments n'hi ha, de diferenciats i clarament contradictoris; uns diuen una cosa i uns altres en diuen unes altres. I jo no entraré a valorar això.

I envers el senyor Zaragoza, que és el que vostè m'ha preguntat, doncs, jo he tingut una relació de treball absolutament fluïda, com la va tenir el meu secretari general, com vaig constatar en l'anterior compareixença, perquè en aquells moments nosaltres vàrem arribar a acords envers molts ajuntaments, i jo, com a presidenta del partit, delegava gran part en el secretari general i, per tant, jo no he tingut cap altre...

Albano Dante Fachin Pozzi

Però en relació amb la trobada aquella?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo és que aquell dinar..., en absolut sabia que s'estava produint el que després ha sortit i, per tant, no he pogut tenir cap relació en absolut amb ningú.

Albano Dante Fachin Pozzi

ell no va tenir cap paper perquè vostè es trobés amb...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

A mi no em consta que tingués ningú cap paper, excepte el que després vaig esbrinar, i ho vaig explicar després a través dels mitjans de comunicació.

Albano Dante Fachin Pozzi

Estic segur que això ja ho ha explicat, però crec que la pregunta és pertinent. com arriba a vostè la idea de quedar amb Victoria Álvarez?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, miri, jo li he dit està a la compareixença, està fins i tot..., si puc, l'hi puc dir, perquè ho tinc; vaig fer el repàs ahir i l'hi puc dir amb exactitud... Aquí. Doncs, miri, crec que a la pàgina 40 de la meua compareixença, el 10 d'abril, jo mateixa ho dic, però l'hi torno a explicar. Jo suposava que vostès ho havien preparat o ho tenien tal. Doncs, va ser una trucada del senyor Moragas, que va traslladar a la meua secretària, en la qual traslladava que era una persona que ell coneixia de feia temps, de l'escola, i que volia que se la rebés, doncs, perquè era una persona amb un bon currículum i que volia col·laborar amb el partit. Jo la vaig rebre al despatx. I després de rebre-la al despatx..., jo tenia, a més, doncs, coses a fer, no sé si va anar després al despatx del secretari general o d'algú altre, i es va citar per al dinar a través de la meua secretària.

Albano Dante Fachin Pozzi

D'acord. Vostè ara deia, amb relació a la..., efectivament, vostè ha comparegut i ha explicat molta cosa sobre aquesta qüestió, però sí que és veritat que després hem sabut..., per exemple, a través del diari *El Público*, hem sentit més extensió de les gravacions i, per exemple, hi ha aquest tros de la gravació on surt una persona, que segons el diari és Alejandro Borreguero, que surt aquell tros de la gravació on porten el «florero», no?, en teoria, i que diuen que la reserva del dinar estava feta per vostè i que aquesta persona era una persona que era la que portava el «florero». Aquesta relació..., de fet, els mitjans de comunicació van arribar a dir que aquesta gravació on es veu Alejandro Borreguero portant..., mantenint la conversa amb els responsables dels restaurant, invalidava moltes de les coses que vostè havia dit, tant en el Parlament, com fins i tot en una declaració judicial.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo lamento no compartir...

Albano Dante Fachin Pozzi

Però està publicat.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Si em deixa, l'hi explico, senyor Dante. No és com vostè diu, en absolut –en absolut és com vostè diu. A mi aquesta transcripció se'm posa quan jo vaig a declarar al jutjat. Per tant, des del primer moment que jo vaig a declarar al jutjat, a mi se'm posa aquesta gravació. I jo tinc la transcripció...

Albano Dante Fachin Pozzi

Però això és posterior a la compareixença al Parlament.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no... Jo no sé si era posterior o no, perquè no sé quan vaig declarar al jutjat, no me'n recordo. Però jo dic claríssimament en aquell moment que, escolti'm, jo tinc un servei d'assistència, com a presidenta, en el que persones que tinc, assistents personals, van moltes vegades al lloc on nosaltres dinem, perquè o bé van a reservar, o bé van a..., o bé els mateixos escortes. I, miri, li llegeixo...

Albano Dante Fachin Pozzi

I Alejandro Borreguero n'és una, d'aquestes persones?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no, jo aquest senyor... Jo no conec a ningú, d'aquests senyors. Jo li puc fer constar que jo vaig escoltar la paraula d'aquesta empresa –i així ho vaig dir– pels mitjans de comunicació. O sigui, jo no he conegut mai a ningú d'aquesta empresa. Ni sé si es deia..., aquest senyor, ni cap altre. A mi el que em pregunten, com surt en aquesta transcripció, que «algú hi havia anat?» Jo dic: «Sí. És que els meus escortes, moltes vegades hi van per veure si han trobat...» Dic: «Amb normalitat deuen fer-ho.» Li diuen... Pregunten: «Pregunto lo de los escoltas porque el mecanismo, a veces..., hay alguna comida en que entran ellos a revisar la mesa y el local.» I jo responc: «Sí, con normalidad lo hacen; deben hacerlo. Yo no sé decirle si lo hicieron o no, pero normalmente lo hacen, y si alguien me comenta que han entrado», i jo penso que són els meus escortes o els meus assistents. Per tant, jo ho dono amb normalitat que han pogut ser els meus escortes, jo no tinc per què saber si ha sigut aquest senyor o un altre amb un altre nom. Per mi és totalment normal, perquè jo entenc que, clar, una persona normal que va a un dinar, doncs, sap fefaentment si algú hi va abans o no. Però és que jo, pel meu càrrec, tinc uns serveis..., pel que tenia, ara no el tinc; ara el té el senyor Xavi García Albiol. Però pel càrrec que jo tenia, els escortes hi anaven abans, miraven, o no miraven, o hi anaven assistents. Per tant, jo ho veig amb molta normalitat.

Albano Dante Fachin Pozzi

Podria ser que el micro el posés un dels escortes?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no l'hi sé dir. Jo és que no sabia res de tot això, l'hi torno a dir.

Albano Dante Fachin Pozzi

No, no...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Per tant...

Albano Dante Fachin Pozzi

Però, clar, algú va posar un micro, això és una evidència.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Vostè diu que és aquest senyor, el senyor aquest que acaba d'esmentar. Jo ni ho sé, ni el conec, ni he conegut mai, ho reitero, el nom d'aquesta empresa.

Albano Dante Fachin Pozzi

Em sembla que també és després...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Ara –perdoni–, el que sí que vull fer constar és que no hi ha cap contradicció. Que vostè diu que va contradir amb el que jo vaig dir aquí. Jo aquí vaig tornar a dir el mateix. I li recomano que repassi la meva declaració. Vaig tornar a dir exactament el mateix, perquè era la dinàmica amb la que nosaltres ho fèiem. Que nosaltres teníem uns comptes, que jo tinc assistents..., no «secretàries», com ha dit algun diari. Crec que la informació s'ha de contrastar. I s'ha de parlar amb les parts contrastades, i aquí es veu que no es feia. Jo tinc assistents personals que van..., tenia; ara no, ara soc jo la que vaig directament al restaurants i ho faig jo i pago directament jo. Però llavors no, nosaltres teníem uns comptes, anaven els assistents, reservaven, o bé els escortes per fer una altra cosa. Per tant, a mi no em va semblar en absolut anormal, perquè jo ja podia tenir gent que anés per davant.

Albano Dante Fachin Pozzi

Aquell acord de confidencialitat del que s'ha parlat, i em sembla que també és posterior a la compareixença...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no, aquell acord de confidencialitat el van treure moltes vegades a la compareixença.

Albano Dante Fachin Pozzi

És un acord de confidencialitat, entenc, entre Marco, de Método 3, Vicky..., Victoria Álvarez i vostè. Què diu l'acord de confidencialitat?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no l'he tingut; el tenen els advocats. El que jo sí que puc dir-li és que quan s'arriba a la primera sentència, que és el 15 de juny, el 15 de juny del 2015 –sé dir-li les dates amb exactitud–..., el 15 de juliol –perdó– del 2014, allà es valida l'acord, i en l'acord es reconeix l'acte il·lícit i, per tant, després es reconeix les responsabilitats, els perjudicis causats, i es reconeix també la compensació. I en aquesta part es comprometen a que no es torni a produir cap perjudici cap a la meva persona ni cap a cap altra.

Albano Dante Fachin Pozzi

S'entén que «acord de confidencialitat» vol dir que hi han persones de les que el signen que es comprometen a no dir alguna cosa que podrien dir. És així?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no, no... No és res d'això. No, no, no... El que s'entén..., vaja, jo ho entenc, eh?, no ho sé... El que s'entén és que allà no es pot seguir produint un desprestigi, que és el que s'ha estat fent fins aquell moment, perquè s'arriba a un acord en què la mateixa part reconeix –la mateixa part demandada– que s'ha produït aquest il·lícit, que s'ha produït un desprestigi cap a la meua responsabilitat pública, i que s'ha produït a més una responsabilitat que s'ha d'assumir, i una compensació. I això és l'acord. Per tant, no hi ha res més, jo no li veig aquí cap altre..., més a afegir.

Albano Dante Fachin Pozzi

Clar. Des de fora, per a qui no conegui...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí, sí, l'entenc.

Albano Dante Fachin Pozzi

Un acord de confidencialitat és: acordem callar.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, no. No és això. I fixi's, a més... Vaja, jo no ho entenc així. Fixi's, a més, que aquesta conversa ha estat després reiteradament publicada en mitjans de comunicació, es va escoltar al mateix Parlament, es va escoltar a tot arreu. Per tant, jo no sé on li veuen, aquí, la confidencialitat.

Albano Dante Fachin Pozzi

Potser algú dels signants, alguna cosa que rodejava com es van produir els fets... Perquè algú ho ha de saber. Deu existir algú a la Terra que sàpiga qui va encarregar que es gravés. Això és una evidència. Vostè no ho sap...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Miri, com s'hauria de saber qui va encarregar... Perquè arrel d'això que va sortir l'11 i el 12 de febrer, recordo..., qui va encarregar el seguiment a la senyora Joana Ortega respecte al seu currículum, qui va encarregar l'espionatge al senyor Montilla, qui va encarregar..., al senyor Felip Puig... Aquí s'ha parlat solament de qui s'ha encarregat d'aquest, però tots els altres que es varen fer a ningú li han preocupat.

Per tant, nosaltres..., el que en allà es fa és un acord que està, a més, validat per una sentència en primera instància del 15 de juliol, que es recorre, i aquest acord, que no és un acord, és un *allanamiento civil*, és un assentament civil, no, assentament total a la part de la demanda, es ratifica el dia 9 de desembre, que el confirma l'Audiència Provincial. Per tant, està vist pels jutjats i està vist en dues sentències judicials. No vulguin veure més del que no hi ha, perquè hi han dues sentències judicials que ratifiquen això, que és l'*allanamiento* total a les sol·licituds de les parts demandants.

Albano Dante Fachin Pozzi

La qüestió és que no sabem qui va gravar la...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Aquí es diu de tot. Fixi's, en aquesta comissió n'han vingut uns dient una cosa i crec que aquesta tarda li han dit uns unes altres.

Albano Dante Fachin Pozzi

Bé, per això estàvem contents que vostè vingués...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

En absolut.

Albano Dante Fachin Pozzi

...per si ens podia dir... No ho sap?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo el que sí que li puc fer constar, i ho he dit, és que jo en cap moment sabia que m'estaven gravant en aquell moment.

Albano Dante Fachin Pozzi

D'acord. Entrem en la qüestió...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

I li faria una altra matisació, si vostè vol. Jo sempre he dit el mateix. Hi han persones que han comparegut, aquí, i uns altres moments, que primer deien unes coses i després en deien unes altres. Jo he dit exactament el mateix en tot moment.

Albano Dante Fachin Pozzi

En la conversa, perquè al final la conversa l'hem sentit, el tema del fiscal de confiança... Ho dic perquè després s'ha conegut l'altra conversa, entre De Alfonso i Fernández Díaz...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí.

Albano Dante Fachin Pozzi

...on també es parla de fiscals que ho afinen.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí.

Albano Dante Fachin Pozzi

Qui era aquest fiscal de confiança i per què vostè, en saber allò que explicava Victoria Álvarez..., per què no va a la policia, per exemple? Vull dir, si jo, per exemple, com a diputat, quedo amb algú pel que sigui i m'explica un il·lícit, vaig a la policia, o...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí...

Albano Dante Fachin Pozzi

...o no em crec re. Però, pel que hem sentit, vostè sí que s'ho creia.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo li matisaria algunes coses del que diu. Potser no ho ha llegit amb propietat al diari de sessions, però jo tot això ho explico a la compareixença del 10 d'abril del 2015. A veure, a mi el que se'm diu, el que se'm trasllada, és tot un seguit d'informacions, de moltes informacions, en les quals no hi ha la constatació prèvia que aquestes siguin reals. Jo no puc ser la que demandi, en aquest cas, perquè no tinc les proves. Jo he estat jutgessa substituïda i soc jurista i, per tant, haig de tenir uns elements probatoris per fer això.

Llavors, jo el que sí que li vaig recomanar a la persona, i consta en el diari de sessions, és que anés a denunciar ella, que és qui havia d'anar-ho a denunciar. Si tenia dades fefaents de qui eren, doncs, evidentment es podia constatar. Però jo..., una informació que estava plena de vaguetats, que li sonava el nom d'aquell senyor, que l'altre li sonava de no sé què, que l'altre... Clar, jo amb aquesta informació, que no té les suficients... Jo a més vaig fer constar aquí que jo vaig agafar uns fulls per escriure, li vaig demanar permís per poder escriure, i que amb aquells quatre fulls que jo redacto vaig anar després amb els meus advocats. I vaig dir: «Escolta, això es pot denunciar? Té una solidesa jurídica per poder-ho denunciar?» I em van dir: «No, perquè tu no ets la persona que pot demostrar això, és la persona que ho ha viscut, si pot denunciar-ho o no.»

I fixi's que la primera vegada que es va portar als jutjats sense més càrrega probatòria, perquè és una testifical davant d'una altra, crec –recordo, eh?, perquè he

seguit el cas— que es va procedir a l'arxivament. Envers el tema del fiscal, jo ja vaig explicar-ho també aquí, per això a mi em sorprèn tornar a demanar...

Albano Dante Fachin Pozzi

Clar, però és que després hem sabut que informació com aquesta, la informació de la Victoria Álvarez, va servir perquè la UDEF, i a través del *diario El Mundo*, es construís aquesta causa, que és la que estem investigant ara, que no estem investigant el tema del fiscal de confiança, que també, però és veritat que la qüestió del fiscal de confiança, a la llum del que hem sabut després, de la UDEF, de la relació dels periodistes del *diario El Mundo* a l'hora de filtrar coses que no estaven provades, o fins i tot la possible participació de fiscals de confiança o *que te lo afinan...* Per això ho torno a preguntar. Jo ja sé que això s'ha explicat, però és veritat que amb el que hem vist després, del fiscal de confiança, quan sabem que un ministre del seu partit també parla de *fiscales que lo afinan*, ho torno a preguntar, això del fiscal de confiança.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no; si jo l'entenc perfectament, però que les coses són més profundes, i analitzades des del punt de vista jurídic. En primer lloc, el mateix ministre va demanar a la comissió, o exministre, va demanar a la Comissió de l'Operació Catalunya que es demanés una pericial, perquè ell no havia dit exactament això, que es demanés una pericial, que crec que no s'ha demanat, aquesta pericial.

Però envers el fiscal de confiança que jo anomeno, fixi's que jo li dic... Perquè, clar, una conversa s'ha de llegir en tota la seva extensió, i vostès la van tenir aquí al Parlament, cosa que a més..., hi havia sentències que no ho permetien, per tant, bé, jo ja arriba un moment que vaig dir: «Bé, doncs, escolta, si ho volen escoltar, que ho facin.» Però que no ho permetien.

És arran del que jo li dic; en aquell moment estava governant el senyor Montilla i estava governant el Partit Socialista, i jo previ a això li dic: «Jo no conec a ningú.» Perquè ella em demana ajut. Diu que ha anat a molts llocs, que ha volgut denunciar-ho o que ha volgut traslladar-ho, i que s'ha trobat que tenia dificultats. Quan me parla d'un aspecte que és relacionat a maltractaments, jo li dic: «Home, algú de confiança hi deu haver que te pugui creure, en aquesta qüestió, que jo crec que és molt dura, que és la dels maltractaments.» I jo ja ho vaig dir aquí: «Jo no tinc cap fiscal de confiança, perquè és que no conec a ningú.» I vostès poden preguntar a la fiscalia, a tota la fiscalia i al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i a la fiscalia superior, si algú em coneix o algú ha parlat amb mi més d'un «hola» i «adeu». Perquè és que ja l'hi puc dir: «Precisament, si hi ha algú que no coneix ni ha parlat amb els fiscals soc jo.»

I a més a això hi afegeixo: perquè la teoria del fiscal la van desenvolupar molts, en aquí, al Parlament de Catalunya, que els va anar molt bé, entre ells el mateix president de la Generalitat. El mateix president de la Generalitat em feia les preguntes de control i em deia: «No, com que la senyora Sánchez-Camacho sap abans que tothom el tema de la fiscalia...» Cosa que era absolutament falsa, perquè, fixi's, tot això ve arran —l'hi dic perquè posi a les coses el seu nom— que el dia 10 de l'11 del 14 surt un teletip d'EFE que diu que la fiscalia ultima una querella per suposats delictes del 9-N. I les paraules són: «La Fiscalía Superior de Cataluña ultima una querella que podría ser presentada en las próximas horas.» Fixi's en aquest teletip, que surt a les set de la tarda. L'endemà, en un programa d'Ana Rosa Quintana, jo dic: «Es presentará finalmente, *la Policía ultima*, perquè ha estat presentada les últimes hores, que podría ser presentada davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.» Jo utilitzo les dues paraules: Està pràcticament ultimada, «la fiscalia superior ultima», utilitzo el mateix verb, «ultimada», «presentada en las próximas horas», «davant del tribunal». I jo dic: «Es presentará finalmente.» Arran d'això, que és un teletip, s'ha fet una llegenda dita per tothom, que fins i tot algú del seu partit

l'altre dia quan va intervenir..., que vaig haver d'enviar les cartes, i dir: «Escolti, és que això és rotundament fals.» Ho vaig desmentir, ho vaig dir, però no els interessava. Des de Junts pel Sí van seguir reiterant que és que jo havia parlat amb la fiscalia abans. Mentida: un teletip d'EFE i les meves declaracions el dia següent.

És més, a les declaracions al programa d'Ana Rosa Quintana jo dic: «Yo no he dicho que me haya informado de los planes de la fiscalía. Eso lo dices tú.» Que estava amb la senyora Tania, diputada de Podemos. El que dic és: «Lo he dicho, lo que dice el teletipo que ya salió en EFE.» La diferència que hi havia, sap, senyor Dante, és que hi havia un anunci pel mig, i que a alguns els interessava crear la imatge que aquí s'estava manipulant la fiscalia. Per part meva, això són les úniques declaracions que he dit, i el tema del fiscal de confiança, que jo no coneixia a ningú –l'hi reitero–, perquè no estàvem governant, i així surt en la meva conversa, expressament. Quan vaig parlar d'algú de confiança és una persona que m'estava traslladant que tenia possibles o suposats maltractaments, i que d'alguna manera se la podia ajudar. Vull dir, fixi's..., tota la importància d'això.

Albano Dante Fachin Pozzi

Vostè coneix José Luis Olivera?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No.

Albano Dante Fachin Pozzi

José Luis Olivera.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, que jo sàpiga per aquest nom no. Si m'illustra més sabré qui és, però no, no sé qui és...

Albano Dante Fachin Pozzi

Vostè ha vist el documental de...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No.

Albano Dante Fachin Pozzi

El documental que...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no estava aquí, no estava aquí, estava amb la recuperació, estava a Madrid i no l'he vist.

Albano Dante Fachin Pozzi

Ho dic perquè José Luis Olivera i diversos policies en aquell documental, arran de les gravacions entre De Alfonso i Jorge Fernández Díaz...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí?

Albano Dante Fachin Pozzi

...doncs, queda bastant clara aquesta trama que aquí estem investigant. Ho dic perquè nosaltres li estem preguntant en relació amb la conversa de La Camarga, però, hi insisteixo, això està circumscrit en una investigació més àmplia, que és on té..., tots ho estem veient, a banda del que hem sentit amb les nostres pròpies oïdes, hem sentit com periodistes com Inda... Vostè ha tingut relació amb Inda, *por ejemplo*?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No.

Albano Dante Fachin Pozzi

Cap relació?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

A mi m'ha preguntat algunes coses, però envers la meva vida personal, que anava a publicar, no envers a re d'això.

Albano Dante Fachin Pozzi

No, no. En relació amb la conversa de Victoria Álvarez, abans que es fes pública, vostè va parlar d'aquesta conversa amb Eduardo Inda?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no recordo... N'he pogut parlar després, però ells ja la coneixien, o el que fos. Jo no he tingut unes converses prèvies amb aquestes persones, no, no. Perquè després, clar, quan ha sortit això, tothom m'ha preguntat. Ja no sé si és abans o després. Per això l'hi dic: d'aquesta conversa en fa set anys, i llavors ja arriba un moment que no saps amb qui has parlat i amb qui no has parlat. Però, vaja, amb el senyor Inda jo no he tingut un tracte de preguntar-me constantment, no, no, en absolut.

Albano Dante Fachin Pozzi

Com a qüestió de partit, vostè, quan va tenir aquesta conversa, ho va comunicar a algun òrgan de direcció del partit?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No. Jo vaig comunicar als advocats...

Albano Dante Fachin Pozzi

El contingut de la conversa, vull dir.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...que a mi em va sorprendre, sobretot perquè hi havien moltes vaguetats, no teníem les dades febaents. Jo recordo –això ho vaig dir i consta en el diari de sessions– alguna persona que es deia Herbert o no sé què, i que hi havia alguna cosa d'unes illes i tal. Jo ho vaig preguntar als advocats, si hi havia solidesa per poder presentar... Em varen dir que no i a alguns companys de partit devia comentar: «Doncs, mira, quina conversa que he tingut.» Però pensi que d'aquestes..., no envers aquesta qüestió, sinó de moltes coses que parlava en aquells moments, es parlava de moltíssimes coses, com ara s'està parlant d'altres temes judicials, i tothom parla, especula, i no saps qui té, de veritat, informació i qui no.

Albano Dante Fachin Pozzi

De les coses... Acabo.

La presidenta

Un segon, diputat. No, només l'informo que se li ha acabat el temps i, per tant, vagi acabant la seva intervenció.

Albano Dante Fachin Pozzi

D'acord. Molt concret.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí.

Albano Dante Fachin Pozzi

Per una banda, de les coses gruixudes que s'han dit sobre vostè en aquesta comissió, té previst fer algun tipus d'actuació? Perquè s'han dit coses molt impactants, no sé si vostè les ha sentit...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No...

Albano Dante Fachin Pozzi

...i si pensa negar-les... I l'última, perquè se m'ha acabat el temps...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No es preocupi. Per mi pot seguir una mica més, no tinc problemes, si li deixa la presidenta no tinc cap problema.

Albano Dante Fachin Pozzi

I com que m'ha dit que no havia vist...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...no, no l'he vist, perquè...

Albano Dante Fachin Pozzi

...el documental, avui el fan a Gol Televisión, ho fan en obert, no cal estar inscrit.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Me'l recomana. (*L'oradora riu.*)

Albano Dante Fachin Pozzi

Jo li recomano molt. Perquè gent com Olivera o gent com Inda es veu molt bé quin ha estat el seu paper, i entenc i crec que allà es veu molt bé que la conversa que vostè va mantenir s'ha de llegir a la llum de tot el que hem sabut després. L'hi recomanava.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

I em feia alguna pregunta, senyor Dante, més al final, o....? Ah, el tema de les accions, sí, no me'n recordava.

Albano Dante Fachin Pozzi

Del que s'ha dit aquí, i si veurà el documental.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí. Doncs, no crec que el vegi, la veritat, haig de dir-l'hi. Tinc altres coses a fer, avui, entre elles, algunes coses al meu poble, i no crec que el vegi. Però jo li puc dir una cosa: el que puguin valorar les persones que no em coneixen i que no estaven allà i que no tenen la informació, des del punt de vista periodístic o des del punt de vista personal..., jo no entraré en valoracions de tercers, perquè parlar és molt lliure i cadascú pot donar la seva opinió.

Jo sé el que sé i el que en aquest cas és el més important. I, miri, com tampoc faré res i no ho sabia, que el mateix senyor Peribáñez, que m'ho han traslladat, afirma, que és la persona que ho va fer, que jo no sabia res, d'aquest esmorzar. Per tant, igual que uns diuen unes coses, els altres en diuen unes altres.

Albano Dante Fachin Pozzi

Gràcies.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

A vostè.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Doncs, continuem amb el Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, i té la paraula la diputada Mireia Boya.

Mireia Boya e Busquet

Bona tarda, senyora Sánchez-Camacho,...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Bona tarda.

Mireia Boya e Busquet

...i moltes gràcies per venir. Jo voldria començar preguntant-li per què no va venir en primera convocatòria. Ja sé que es va fer mal i que s'està recuperant, però, sobretot, per què no s'ha agafat a aquest dictamen del Consell d'Estat que li dona immunitat davant de parlaments autonòmics, segons diuen.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí, sí, sí. Doncs, miri, senyora Boya, jo li he traslladat..., no vaig..., però li he traslladat a la presidenta, col·loquialment, jo vaig caure el 7 de juny, a més, anant al Congrés, i vaig tenir una ferida prou considerable, amb trencament de peroné per dos llocs i porto unes plaques, setze cargols i..., en el moment que jo estava convocada, en aquells moments, crec que era la tercera setmana de juny, no?, presidenta?, jo encara tenia uns forts dolors, amb uns tracta..., a més amb una medicació forta i m'impedien, fins i tot, vaja, jo no em veia amb capacitat per poder agafar el tren, perquè em van operar allà, a Ramon i Cajal i em van fer tot el seguiment allà.

Llavors, jo vaig comunicar que també podia..., els meus advocats al Congrés, havia interpretat que podia acollir-me, donat que soc membre del Senat i que podia acollir-me a la Llei d'autoritats i per tant, podia fer extensiu l'informe del Consell, però com que jo ja havia comparegut aquí, quatre hores, al llarg del dia 10 d'abril, jo no tinc cap mena de problema a venir, al contrari. De seguida que m'he trobat una mica millor..., jo segueixo en baixa mèdica, o sigui, jo estic avui compareixent amb baixa mèdica fins al dia 14 de setembre no tindrè, en previsió, l'alta mèdica, si és que està soldat, perquè encara no tinc soldats els ossos, i he volgut venir perquè crec que puc venir i que he de dir el que vostès em preguntin, i que ja vaig fer-ho en la primera ocasió i que, per tant, no tinc cap problema en venir a fer-ho.

Mireia Boya e Busquet

Sí, en aquest sentit, vostè deia, ha dit al principi que bé, que com a càrrec públic té unes obligacions envers la ciutadania. La pregunta és: vostè és l'únic càrrec del Partit Popular que ha vingut aquí, la resta de càrrecs del Partit Popular no tenen aquestes obligacions envers la ciutadania?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, és que la resta de càrrecs, a l'informe del Consell d'Estat, el que para, i és la interpretació, vostè sabrà que el Consell d'Estat és l'organisme competent del Govern i de les actuacions que pugui fer el Govern. Jo soc autoritat, segons la Llei d'autoritats, però no formo part del Govern. Per tant, l'informe del Tribunal Constitucional es refereix a totes aquelles persones que sí que han tingut responsabilitats de govern i per tant les eximeix d'haver de venir a donar explicacions durant la seva etapa de govern.

No era el meu cas, jo podia considerar, vostès saben que els juristes podem considerar que es pot fer extensiu, però, home, evidentment, no soc l'objecte d'aquest informe del Consell d'Estat, donat que jo no tenia aquestes responsabilitats com a membre del Govern, perquè jo era presidenta del Partit Popular aquí, a Catalunya, en el moment que es van produir els fets. I, per tant, doncs, l'informe no em competeix a mi, malgrat que es pugui fer una interpretació extensiva, que és el que jo vaig traslladar a la carta, però que jo crec, home..., com que jo no he estat al Govern, doncs, jo he de venir. És per això que ho he fet, que és totalment diferent del que sí han al·legat altres membres del Partit Popular, que sí eren membres de govern i que sí que crec que els empara aquest informe del Consell d'Estat.

Mireia Boya e Busquet

Sí, i molts fiscals i molts policies.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

En això, perdoni'm, senyora Boya, jo en això no em pronuncio, perquè desconec què han argumentat ni què..., jo li referia...

Mireia Boya e Busquet

El mateix...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Però jo li referia als membres del meu partit i membres de Govern.

Mireia Boya e Busquet

En tot cas, perdoni, eh?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no, disculpi.

Mireia Boya e Busquet

Vostè ha escoltat el testimoni, la compareixença de la senyora Victoria Álvarez, del senyor Marco i del senyor Peribáñez, aquí?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no els he escoltat. He escoltat explicacions que m'ha donat el meu partit, però no, jo estava exercint la meva feina allà, o bé estava de baixa mèdica.

Mireia Boya e Busquet

Doncs, si ho sap per explicacions del seu partit o per la premsa, la pregunta és clara i directa: qui menteix, ells o vostè?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs miri, jo el que sí li puc dir és que jo tinc dues sentències, dues sentències claríssimament, ells no sé si s'emparen en aquestes sentències, però jo crec en la justícia, perquè una comissió d'investigació parlamentària té les seves competències, però una comissió d'investigació parlamentària depura responsabilitats polítiques, qui de veritat esbrina són els poders judicials. I jo li dic que en la sentència del 15 de juliol, en el que es produeix aquest assentiment total, a qui es reconeix el fet il·lícit, es reconeix el mal que s'ha fet, es reconeix l'obligació de les responsabilitats i la reparació i compensació.

Jo em pregunto, per què es va arribar a aquest assentiment per part de tots? perquè es va arribar per part de tots, eh?

Mireia Boya e Busquet

L'acord de confidencialitat que parlàvem abans...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no, no, això és un assentiment, l'acord de confidencialitat que parla és un altre, eh?, que no s'hagués parlat..., l'acord de confidencialitat és un altre, això és l'assentiment, que és *el allanamiento total*, que és el que ha estat, aquí no hi ha cap confidencialitat, perquè ha estat ratificat pel Jutjat de primera instància número 21, a la sentència de 15 de juliol, i ha estat ratificat per l'Audiència Provincial de Barcelona, el 9 de desembre.

Si vostè li vol donar més consideració a les valoracions que fan unes persones que, han pogut dir algunes unes coses i després unes altres, que els fets que estan reconeguts judicialment, doncs, jo em quedo amb els fets que estan reconeguts judicialment que, li repeteixo, no solament els vaig prendre jo, els van prendre tots, eh? Si aquestes persones...

Mireia Boya e Busquet

Jo entenc que és l'objectiu d'una comissió d'investigació intentar veure qui diu veritat i qui diu mentida, o qui presta fals testimoni.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí, sí, però..., no, no, però fixi's vostè..., estic totalment d'acord amb vostè, però fixi's vostè que si vostè diu qui diu o no, per què van arribar a aquests acords? perquè aquestes persones van arribar a aquests acords?

Mireia Boya e Busquet

Per què creu vostè, que van arribar a aquest acord?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Això els ho haurien de preguntar, vostè, a ells. Perquè si aquí venen i diuen una altra cosa... Per què van arribar a aquests acords? Crec que es respon clarament.

Mireia Boya e Busquet

Vostè sabia que el senyor Moragas..., ho ha dit abans, no?, era amic de la infància o de l'escola, de la senyora Victoria Álvarez. Quan li va dir, li va preguntar si la podia rebre, perquè estava interessada a donar-li algun tipus d'informació, li va avançar de què volia parlar?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no va ser exactament així. Fixi's que, tant a la pàgina que jo he esmentat..., que crec que era la quaranta, oi?, que com que m'ho vaig repassar ahir... Sí, miri, aquí: «truco al senyor Moragas», en cap moment em va dir que tenia coses que volia dir-me, va dir que volia col·laborar, perquè tenia un currículum mediambiental, d'una sèrie de formació que tenia, la qual creia que era una persona molt vàlida. A mi em va donar aquesta impressió, que era una persona molt vàlida i molt capacitada per poder-ho fer i que jo la rebés perquè volia col·laborar amb el partit. Fixi's que jo ho dic exactament: «Que vingui una persona interessada, que em volia a veure, que és amiga seva personal i que vol venir a col·laborar.»

A mi, en cap cas..., això ho ha dit vostè i ho ha afirmat vostè, a mi en cap cas em diu que m'ha de venir a explicar res ni res de res..., jo això m'ho trobo quan està allà, que em fa un comentari informal, dient que ha tingut, doncs, una relació d'aquesta mena i que..., i jo, ja li dic, crec que estava preparant llistes electorals i això és bastant complex, la veritat. Quan un presideix un partit..., no la vaig poder atendre, en aquell moment, com que m'ho havia demanat el senyor Moragas, que era amiga seva personal, li vaig dir, bé, doncs, l'escolto, com rebo a moltíssima gent, que m'escolto a moltíssima gent, però a mi no me la van enviar per dir-me que m'havia d'explicar no sé què. Al contrari, li va dir a la meua secretària no m'ho va dir a mi, que és que volia col·laborar, a veure si hi havia alguna possibilitat, doncs, de responsabilitat al partit, i això és el que vaig fer, rebre-la per això.

Mireia Boya e Busquet

No..., jo li pregunto perquè, una sèrie de whatsapps entre Jorge Moragas i Victoria Álvarez, n'hi ha un que acaba dient: «Si col·labores, si parles, pots salvar Espanya.» Què n'opina, d'aquest whatsapp?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

(Veus de fons.) Mani'm? Perdoni...

Mireia Boya e Busquet

Una sèrie de whatsapps entre Jorge Moragas i Victoria Álvarez, hi ha una sèrie de frases, en una conversa, que acaba dient: «Si col·labores, si parles, pots salvar Espanya.»

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Però jo no soc responsable dels whatsapps d'altres persones i jo no sé si aquests whatsapps els vaig veure a mitjans de comunicació, són bastants anys després. Jo el vaig veure en un diari..., això es produeix, jo rebo aquesta persona, pensi, el 7 de juliol del 2010. Si vostè em diu la data en la que estan publicats aquests whatsapps,

crec que són uns quants anys després. Per tant, jo..., quan a mi me diu que rebí una persona, perquè vol col·laborar amb el partit, el 7 de juliol, ni hi ha aquests whatsapps, ni hi ha res de res ni s'ha publicat, llavors clar, és que un cop tot està passat, al cap del temps, sembla tot..., un pot fer una escenificació, però aquests whatsapps, ni estaven, jo la rebo set anys abans, o cinc anys abans, d'aquests whatsapps, i jo no sé res, d'aquests whatsapps.

I sobre els whatsapps d'altres persones, jo no puc pronunciar-me.

Mireia Boya e Busquet

I vostè em sembla que ha dit que ha estat jutgessa.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí, jutgessa substituïda, sí.

Mireia Boya e Busquet

Em pot dir què és una *notitia criminis*.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Una *notitia criminis* és el fet d'una notícia criminal, quan surten totes les dades de la notícia criminal, de la notícia penal.

Mireia Boya e Busquet

I les seves anotacions en aquests quatre fulls i tot el que li va explicar la senyora Álvarez, podia ser una *notitia criminis*?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, li reitero que, com vàrem analitzar amb els nostres advocats, no hi havien les proves feaents perquè ella no recordava exactament quines eren..., era una pregunta que, a més, li volia afegir al senyor Dante..., i crec que serà aclaridora per a vostès, perquè clar, vostès han d'agafar tot el procés com ha anat passant. Si vostès van llegint els mitjans de comunicació ho relacionaran més. Ella, les dades que dona són molt genèriques, ella té una informació molt genèrica, però torno a dir, si no me'n recordo, que la sabia perfectament, però que no hi havia seguretat i jo li dic, escolti, si vostè em diu quins són els despatxos que anava a no sé quines illes, no sé si eren les illes, unes illes britàniques allà, home, és una informació concreta, jo no puc anar a donar unes dades sobre una informació que no és concreta.

Crec que en aquella primera instància, aquesta testifical s'arxiva. Una altra cosa és que després apareguin, proves documentals. Per tant, clar, deia el senyor Dante Fachin, clar, és que després tot això s'ha demostrat; no es va demostrar a la primera, els processos han sigut molt llargs. La primera, amb la testifical, no es va demostrar, perquè no hi havia les proves suficientment..., era una testifical contra una altra testifical.

Quan van aparèixer proves documentals, i els recomano, perquè també hi ha proves documentals, si vostès van seguint solament els mitjans de comunicació..., i esperi perquè jo, com que ho he preparat, això..., la tinc aquí, miri, li recomano que llegeixi l'article de *La Vanguardia* del 30 de juliol del 2014. En aquest article, de *La Vanguardia*, el que es diu és que hi ha proves que s'afegeixen a la Unitat Central de Delinqüència Econòmica de la UDEF, que han pogut realitzar investigacions d'aquestes societats, tant de l'Argentina, com Suïssa i tal, a través d'un altre col·laborador testimoni, que és el que aporta, després, aquestes dades.

Vull dir..., no tot comença..., llavors, clar, els processos d'investigació judicial no són tan fàcils perquè aquí es veu una conversa, no, no... Hi ha després proves, ja no testificals, perquè, miri, li ho llegeixo, li ho llegeixo amb molta més claredat, aquí diu: «Han llevado averiguaciones, la UDEF, a cabo..., la existencia de cuentas en Argentina, Uruguay, Méjico, tal, tal...», «la tesis policial, las pesquisas han alcanzado también a los socios y personas que han tratado» amb aquesta família, «i els inspectors saben que diverses persones que han treballat amb ells, fora d'Espanya, han tin-

gut l'ajuda d'una persona, molt estreta col·laboradora d'aquest senyor, amb negocis a Argentina», que sí que tenia negocis i suport documental, cosa que, per exemple, la persona que va parlar amb mi, aparentment, no formava part d'aquestes societats, va veure fets, va veure el trasllat de diners, com després ella ho ha dit, va haver una sèrie de fets, però no tenia suports documentals.

Aquesta altra persona, sí; aquesta persona «manejava algunas de las sociedades usadas por» aquest senyor, per fer les inversions. Per tant, això és una prova documental. I, per tant, el procés judicial canvia, quan és una testifical de quan és una documental. Jo, aquestes proves documentals, no les vaig tenir; jo vaig tenir una testifical, vaga. En funció d'això, diu el senyor Dante: «Clar, és que després s'ha demostrat», però no s'ha demostrat per una testifical, s'ha demostrat per moltes més proves aportades i això ho he llegit jo mateixa, com vostès ho podien llegir dels diaris.

Mireia Boya e Busquet

Per tant, si considerem que la justícia és imparcial i que està plenament capacitada i que pot emetre les seves valoracions i els seus veredictes quan hi ha un indicatiu de delictes, per què vostè calla, durant dos anys?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

És que..., li torno a dir, jo no crec..., si m'he expressat molt bé o la meua capacitat jurídica, vostè no m'ha pogut entendre bé, és probable que hagi estat culpa meua. Li torno a dir, les proves que es procedeixen en una instrucció d'un procediment penal, o d'un procediment civil, són diferents, són proves pericials, són proves testificals, són proves documentals. Una prova testifical, tens la testifical contrària. I li torno a dir, en primera instància, quan es va fer, amb les mateixes declaracions que m'havien fet a mi, si no m'equivoco, perquè..., vostès, es va arxivar.

Una altra cosa és que després s'hagin afegit proves documentals. Si es va arxivar és perquè coincidia amb la mateixa valoració que a mi em van fer els meus advocats, és que no hi havien proves feaents perquè jo pogués presentar una denúncia contundent. A més, no em corresponia a mi fer-la, sinó a la persona que l'ha tingut. Jo no puc parlar per un tercer. Imagini's que jo poso aquesta denúncia i el tercer no vol fer aquesta declaració. Com quedo jo, amb responsabilitat política davant de tot Espanya, quan aquesta persona no ha ratificat? És el que jo li dic, a la conversa. Vostè, si té fets delictius per denunciar, denunciï vostè, que és el que jo li dic.

Mireia Boya e Busquet

Molt bé, li faig la mateixa pregunta que li he fet al senyor Zaragoza, que no me l'ha acabada de contestar i provo sort amb vostè. Any 2010, sentència del Tribunal Constitucional que retalla l'Estatut, 1 milió de persones surt al carrer, vostè estava aquí, al Parlament de Catalunya...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no estava al Parlament de Catalunya...

Mireia Boya e Busquet

No estava aquí, ja? Però formava part del Partit Popular de...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí, era la seva presidenta des de l'any..., des del juliol del 2008.

Mireia Boya e Busquet

Molt bé..., el senyor Zaragoza li pregunto si té converses, relacions polítiques normals, amb altres partits, on expressa la seva inquietud per aquest creixement desmesurat, al carrer, del moviment independentista. A vostè li preocupa, el 2010, aquest creixement del moviment independentista?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, em preocupa molt després. Perquè fixi's, una de les coses que jo crec que ha fet el procés independentista, que crec que a més, això, presidenta, potser és una valoració política que no correspon com a compareixença, no?, però bé..., me la fa la diputada i jo la contesto encantada..., és que jo crec que després de que es produeix la sentència hi ha dos fets rellevants: el senyor Montilla, que tothom, se suposava que els que havíem presentat el recurs érem el Partit Popular, doncs, érem aquí els que havíem fet algunes coses que a molts no els agradaven, el senyor Montilla perd el Govern, el tripartit, i el Partit Popular, al 2010, treu el millor resultat de la seva història al novembre, després d'aquesta sentència de l'Estatut. Jo trec divuit diputats, que no s'havien tret mai en la història del PP de Catalunya.

I, a més, em voten quasi mig milió de catalans. I, és més, el senyor Mas treu, crec, que cinquanta-dos diputats..., seixanta-dos, sempre li trec deu menys, seixanta-dos. Llavors, miri, preocupació, nosaltres, que érem els que havíem presentat el recurs, si hagués estat aquesta grandíssima preocupació, jo no hauria tret divuit diputats, que ningú se'ls esperava.

Mireia Boya e Busquet

I quan li preocupa? ha dit, en aquest moment, no, però després?, quan li preocupa l'augment del moviment independentista?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Home jo en aquests..., és que a mi no..., no és que em preocupi, és que m'ocupa, perquè crec que és una responsabilitat, com a càrrec públic, el que he de fer envers això i a mi em preocupa, evidentment, que aquest procés pugui dividir els catalans. I de fet, ho he estat denunciant al llarg de la meva responsabilitat com a presidenta del grup parlamentari al llarg de molts anys, aquí, al meu càrrec.

Mireia Boya e Busquet

I què farà envers això?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Això crec que és una pregunta d'acció política que no crec que tingui a veure amb la compareixença..., llavors, li correspondrà al president del meu grup parlamentari –jo ara tinc unes altres responsabilitats, a Madrid–, i serà ell qui, encantat, l'hi contesti.

Mireia Boya e Busquet

No, jo ho dic, perquè les clavegueres de l'Estat...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Les...? Perdoni?

Mireia Boya e Busquet

Clavegueres de l'Estat. Les clavegueres d'Interior, l'operació Catalunya, li podem..., la guerra bruta de l'Estat contra l'independentisme –basc, català–, doncs, li preocupa l'augment del moviment independentista. Això és... Jo simplement, com que l'1 d'octubre tenim un referèndum, doncs, ja que la tinc aquí i no ha vingut ningú més del Partit Popular, i, a més a més, està a Madrid, doncs, li pregunto, a veure si em pot contestar amb tota sinceritat...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Això faig.

Mireia Boya e Busquet

...què és el que farà l'Estat per evitar aquest referèndum.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, ho ha contestat el Govern i ho ha contestat l'Estat. Nosaltres actuarem amb l'absoluta proporcionalitat, amb l'absoluta fermesa perquè es compleixi la llei. Jo crec que l'autogovern que té en aquests moments Catalunya és el màxim autogovern que hem tingut al llarg de tota la nostra història, que ens ha costat molt, després d'un període de transició democràtica, i jo crec que les coses no es poden fer de manera il·legal ni al marge de la llei. I, per tant, el que puguem fer i el que hàgim de fer, que hem de seguir dialogant, ha de ser en el marc de la llei i en el marc del marc constitucional. Però no es pot fer fora d'aquest marc constitucional, aquesta és la meva opinió.

I el que vostè diu envers de les clavegueres, miri, l'hi afegiria, jo no sé a què es refereixen perquè jo no, en absolut, crec que s'hagi produït aquesta operació Catalunya. Parlen aquí d'informes d'altra mena... Miri, han sortit informes envers a altres càrrecs, com, per exemple, la senyora Cifuentes, o càrrecs d'exministres al Govern d'Espanya i si no han tingut solidesa judicial no han anat. És que és el jutge qui ha de valorar si aquests informes tenen pes judicial. I, que jo sàpiga, el jutge està en casos en els que tindrà consistència judicial de presumptes corrupcions; en els altres, no està.

Mireia Boya e Busquet

Justament per això, sobre actuar al marge de la llei o seguint la llei, les conclusions al Congrés sobre la comissió Fernández Díaz crec que són clares i el senyor Zaragoza, doncs, ens ho ha explicat una miqueta. A més, són públiques, no? Hi ha un ús partidista de la policia per part de l'exministre de l'Interior. Això és constituïu de delictes?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No. Anem a veure, vostè ha de saber, segons la llei de les comissions d'investigació, quin és l'abast de les comissions d'investigació. I les comissions d'investigació, de depurar responsabilitats polítiques. I, en el cas que vegin responsabilitats d'altra mena, doncs, han de ser els tribunals. I el coneixement que jo tinc d'això és que s'han presentat set denúncies, dues querelles i totes han estat arxivades. Per tant, és la justícia, que ha de dictaminar si ha existit alguna mena d'acció. I la justícia ha negat cap mena d'operació com la que vostès esmenten.

Mireia Boya e Busquet

Vostè creu en la justícia, aleshores.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo, absolutament. Jo crec en l'Estat de dret, jo crec en la separació dels poders. I, per tant, que aquesta comissió li competeix fer unes coses i unes responsabilitats que no li competien a la justícia, que li competeixen unes altres. I, a més, fixi-s'hi, coincideixo, fins i tot, amb la portaveu, en aquest cas, que ella sí que va ser jutgessa d'oposició, a més, i jutgessa en actiu, jo no vaig arribar-ho a ser en moments..., perquè eren substitucions, que és la senyora Margarita Robles, que ella mateixa va nomenar que les comissions d'investigació no tenen cap influència quan, ni tenen cap operativitat, hi han operacions i investigacions judicials en curs.

Mireia Boya e Busquet

Molt bé, doncs, amb aquesta creença tan acèrrima a la justícia, continuo trobant sorprenent que no posés en coneixement del poder judicial, malgrat les seves explicacions, un fet constituïu, indicatiu, de delictes, que després ha estat delictes.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Però, l'hi torno a dir, jo no sé si vostès és jurista...

Mireia Boya e Busquet

No –no.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...o no. Jo sí que ho soc. I, l'hi torno a dir, és que els elements probatoris són els que fan, en un procediment judicial, que es demostrï si han hagut proves fefaents perquè aquell fet estigui qualificat de punible, i, per tant, de delictiu.

Vostè ara ho veu... És com aquell que juga el partit de futbol i vostè ja diu com era abans que es jugués, abans que comencés a rutllar la pilota. Quan es fa una testifical i una altra persona fa una altra testifical i el jutge diu: «No hi han suficients elements probatoris», es va arxivar. Tot el que hem van comentar a mi es fa arxivar en primera instància. Per tant, no es van demostrar aquests fets delictius. S'han demostrat després, al llarg d'una investigació amb suports documentals.

Llavors, el mateix que va passar en aquell arxiu, si jo hagués anat, s'imagina si jo hagués anat amb unes acusacions que no puc provar, que no puc demostrar i que, a més, la persona que me les ha traslladat, poder, no les ratifica, o no, és que no era... Ara, si jo hagués trobar una dada fefaent, aquest despatx, aquest... Jo, de fet, si s'hi fixen, a la meua declaració del 15 d'abril jo ho dic: si m'aporta targetes, si m'aporta dades, si em diu qui són, en quins moments hi van anar, és a dir, proves concretes. Jo no puc anar ara a un senyor i em diuen: «És que hi ha una persona que diu que va...» Bé, però quines proves té, d'això? Jo no les tinc.

Per tant, ho reitero, la seva valoració, potser, és una valoració política. Però la valoració jurídica amb la que jo vaig fer en aquells quatre fulls que vaig escriure, que, per cert, li vaig demanar permís a la persona per poder-los escriure, per tant, tots aquests que m'acusen d'altres moltes coses seria molt sorprenent que jo escrivís i demanés permís, doncs, jo els vaig portar a un advocat. I em van dir que no tenien, clarament, la suficient solidesa, que podien ser certs o no. Nosaltres no dubtaven que fossin certs o no, però podien també no ser-ho. No teníem les proves fefaents. I amb aquesta mateixa declaració, s'arxiva en el procediment judicial. Quan es torna a reobrir, quan es recorre? Quan hi han després proves documentals que donen suport a això.

Mireia Boya e Busquet

I, hi insisteixo, i amb això ja acabo, amb les gravacions, no només les de La Camarga, sinó de De Alfonso, Fernández Díaz, De la Rosa amb la senyora Vicky Álvarez, els SMS, el senyor Villarejo, el senyor Martín Blas, el senyor Pino. Tot això són gravacions, són missatges de WhatsApp, que han anat a judici. Alguns judicis encara estan oberts. Això són proves suficients per determinar que el Partit Popular, en aquest cas Fernández Díaz, que és el màxim responsable, perquè no sabrem mai si el senyor Rajoy en tenia coneixement o no, si la mà dreta parlava amb la mà esquerra, això és suficient, l'hi pregunto com a jutgessa...?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, com a jutgessa, no, que no ho soc, eh? Jo ho he estat en el temps que ho he estat, però no ho soc. Jo contesto en la qualitat del que soc. No –no.

Mireia Boya e Busquet

Doncs, vostè creu que això...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Però, això, un fet, d'això, puntual...

Mireia Boya e Busquet

...així com...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...de la meua vida...

Mireia Boya e Busquet

...en el cas...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...durant molt poc temps.

Mireia Boya e Busquet

...de la Victoria Álvarez...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...i molt poquet exercici.

Mireia Boya e Busquet

...la conversa, les quatre notes, no eren constitutives de..., per portar-ho al judici?, a fiscalia?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Però, senyora Boya...

Mireia Boya e Busquet

Això..., n'hi ha prou, per portar-ho a fiscalia?, o no?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Això... Però, senyora Boya, això passa uns anys després. Jo la conversa la tinc al 2010. Al 2011 ja hi ha una denúncia per part d'aquesta senyora. Ja no he de d'aportar res perquè ja ho ha aportat ella.

Mireia Boya e Busquet

No, jo...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

És que tot això... No –no–, però, perdoni...

Mireia Boya e Busquet

Jo li pregunto pel que passa al Congreso.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Ja –ja–, però...

Mireia Boya e Busquet

Totes les proves que hi ha, que estan en judici, això és delictes?...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Però permeti'm...

Mireia Boya e Busquet

...segons vostè. Sí o no?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

El què és delictes? Jo no les...

Mireia Boya e Busquet

Les converses gravades...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no diré...

Mireia Boya e Busquet

...que s'han filtrat, els informes...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no diré...

Mireia Boya e Busquet

...els informes...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no...

Mireia Boya e Busquet

...els SMS...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Però, anem a veure, dues coses, que vostè barreja tot en un sac...

Mireia Boya e Busquet

No –no. Jo no barrejo res.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sí, sí –sí.

Mireia Boya e Busquet

Vostè hem diu: «Victoria Álvarez, no hi havia proves suficients.» Ja ho entenc, per això vostè no ho va portar.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No. No –no–, jo li he dit que no tenia les suficients dades probatòries...

Mireia Boya e Busquet

Exacte.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No que no fossin proves sòlides, que després s'ha demostrat...

Mireia Boya e Busquet

Dades probatòries...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...que ho eren. Però...

Mireia Boya e Busquet

Jo li pregunto: en el cas de Fernández Díaz, hi ha prou dades probatòries perquè aquest...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Li contesto.

Mireia Boya e Busquet

...judici tiri endavant?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Li contesto. Vostè em diu: «Amb tot el que després va passar, com vostè no ho va denunciar?» Escolti, la conversa es produeix, ho torno a dir, el 7...

Mireia Boya e Busquet

No em contesta la pregunta. Aquesta ja me l'ha contestat.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Li contesto les dues, si m'ho permet...

Mireia Boya e Busquet

D'acord.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...amb tota tranquil·litat. El dia 7 de juliol, que és quan es produeix aquest dinar, i no hi han les proves suficients, no ha passat res de tot això que vostè explica. És que

vostè..., una òptica de set anys. Quan ja es presenta la mateixa denúncia, la presenta la mateixa persona interessada, per tant... I és, l'hi torno a dir, quan en primera instància...

Mireia Boya e Busquet

M'ha quedat clar, això...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

... s'arxiva. Ja –ja–, però sembla que no ho ha entès.

Mireia Boya e Busquet

No, jo li pregunto per l'altra.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No. L'hi vaig a contestar també per l'altra. Però és que hem diu: «Vostè creu que no era el suficientment delictiu, amb tot el que hem vist després?» És que tot això es veu després. No es veu abans. És que aquesta informació no està abans. Aquesta informació ha estat després. La informació que jo tinc en aquell moment és: no té, no hi ha, cap prova documental, no hi ha cap prova... Si no, ho torno a dir, una testifical que s'arxiva als jutjats. És a dir...

Mireia Boya e Busquet

Això ho he entès...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...que no tenia consistència. M'alegro que ho hagi pogut entendre, perquè m'hauré estat...

Mireia Boya e Busquet

I m'ha costat, però...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...m'hauré explicat millor.

Mireia Boya e Busquet

...ho he entès.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No –no– es preocupi. Poder, podia..., no m'he explicat el suficientment bé. Però la resta, de després, han de ser els jutjats, que ho diguin. I els jutjats han dit en set denúncies i dues querelles que no hi havia elements probatoris. I que, per tant, no s'ha produït aquesta operació Catalunya. Jo no he de dir res al que ja han dit els jutjats. Vostè ho sap pels jutjats.

Que vostès volen creure una altra cosa? Doncs, jo no –no– puc entrar-hi o no. Ara, jo crec que els jutges són els jutges, no som nosaltres. Nosaltres tenim una tasca política, una responsabilitat política, però no som jutges.

Mireia Boya e Busquet

I, com vostè deia, una comissió d'investigació el que fa és avaluar responsabilitats polítiques. La via judicial està encara allà, hi ha alguns judicis pendents de resoldre's. Però, amb les conclusions en el Congreso, hi ha responsabilitats polítiques del senyor Fernández Díaz?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo es que no considero que s'hagi produït aquesta operació, i així ho demostra el mateix Grup Parlamentari Popular, en el que crec que, fins i tot abans d'escoltar els compareixents, ja tenien part de les decisions i de les conclusions decidides. Per tant, les respecto, com a resolució. Però, fixi-s'hi, li posaré un exemple, hi han comissions que s'han fet aquí del cas del 3 per cent, poder, abans de que vostè i jo, fins i tot, estiguéssim en aquesta comissió. Fixi's en els resultats d'aquelles comissions

i miri el que està ara als jutjats. Vostè mateixa es contesta amb els resultats de les comissions d'investigació.

Mireia Boya e Busquet

Hi ha bastants coses als jutjats, eh?, i no per...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No –no.

Mireia Boya e Busquet

...en principi...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

L'hi reitero...

Mireia Boya e Busquet

...iniciativa d'algun partit...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

L'hi reitero...

Mireia Boya e Busquet

sinó per...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no –no, no.

Mireia Boya e Busquet

...l'acusació popular.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

El que vostè...

Mireia Boya e Busquet

El mateix passa...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No, no –no, no.

Mireia Boya e Busquet

...amb molts dels casos de corrupció del PP: 835 càrrecs imputats a tot l'Estat espanyol.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Però les... Vostè sap...

Mireia Boya e Busquet

Vull dir, lliçons de..., sobre corrupció, crec que... A tot l'Estat espanyol...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No –no–, si no li estic donant cap lliçó de corrupció...

Mireia Boya e Busquet

Bé...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...perquè aquí hi han molts casos de presumpte corrupció que afecten molts partits polítics. Li estic dient: les conclusions que es van fer en aquest Parlament envers el 3 per cent, si no m'equivoco, les persones que estaven, no tenen res a veure amb la informació que estem veient ara respecte al 3 per cent. Per tant, vostè m'està parlant de conclusions de comissions d'investigació, li'n poso una.

Res a veure amb el que després estem veient, ara.

Mireia Boya e Busquet

En l'àmbit judicial, no en l'àmbit polític, hi insisteixo.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

En l'àmbit judicial i en l'àmbit polític.

Mireia Boya e Busquet

En l'àmbit polític sí que ha tingut conseqüències.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo li recomano que repassi...

Mireia Boya e Busquet

El senyor Mas no és president.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Bé, però és igual. Tampoc el senyor Jorge Fernández Díaz és ministre, si em ve amb això, clar. És que estem a les mateixes. Li torno a dir que aquestes conclusions que vostè diu que són tan feaents, vagi a buscar-les al 3 per cent fa un temps, aquí. I vagi a buscar les del frau fiscal. Miri com van sortir. Doncs, aquí té la resposta.

Mireia Boya e Busquet

Hi insisteixo, judicialment encara el 3 per cent s'ha de veure, perquè no hi ha sentència del cas..

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Totalment d'acord.

Mireia Boya e Busquet

...del cas Palau i el senyor Gordó.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Totalment d'acord. I, hi insisteixo, judicialment la operació a la que vostè fa referència no solament s'ha de veure, sinó que està arxivada després de set denúncies i dues querelles. Per tant, encara molt més clar i català.

Mireia Boya e Busquet

I políticament?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

L'hi torno a dir. Políticament no hem diu vostè que el senyor president de la Generalitat ja no hi és?

Mireia Boya e Busquet

Li parlo del senyor...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

El senyor ministre...

Mireia Boya e Busquet

...Fernández Díaz.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

El senyor ministre Fernández Díaz tampoc és ministre.

Mireia Boya e Busquet

Jo entenc que no em vulgui contestar. No passa res. Podem deixar la conversa aquí, perquè...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No –no–, perdoni. Utilitzacions polítiques, en sabem tots. I també l'hi puc contestar. Jo li he contestat claríssimament –claríssimament. Les decisions dels grups

parlamentaris que van encetar l'operació Catalunya, crec que abans d'escoltar, fins i tot, els membres de la mateixa comissió, ja estaven decidides. Perquè els membres de la mateixa comissió, que són els membres policials, neguen tots els fets que després surten a les conclusions. Per tant, contestada absolutament.

Mireia Boya e Busquet

Excepte un comissari, que és el senyor Martín Blas, que és l'únic que va voler venir aquí a explicar-nos com es posava sal i pebre als informes que feia la policia amb un mandat polític, quan dirigia el Ministeri d'Interior el senyor Jorge Fernández Díaz.

En tot cas...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

I excepte...

Mireia Boya e Busquet

Moltes gràcies.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No –no. I excepte altres informes, com li he esmentat, com per exemple el de la senyora Cristina Cifuentes, excàrrecs del Partit Popular, que també han denunciat que no formaven part d'aquelles empreses, o altres persones relacionades amb el Partit Popular, que aquests informes estan dient que no es corresponen a la realitat.

Per tant, no solament són els informes als que vostè ha fet referència. Hi han informes que han estat, evidentment, contrastats i denunciats per càrrecs no solament de polítics independentistes, que és el que vostès volen fer amb aquesta operació, no –no–, la mateixa presidenta de la Comunitat de Madrid, que ha sortit dient això. Després han constituït una prova judicial? No. Els que estan en un procés judicial són els que hi han suposats indicis de presumpta corrupció. Són aquests els que estan als jutjats.

Mireia Boya e Busquet

Bárcenas, Gürtel i Lezo.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

I aquí hi han uns altres que vostè no anomena, que també estan, eh? Veritat?

Mireia Boya e Busquet

Sí –sí–, el cas Palau...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, ja està.

Mireia Boya e Busquet

...3 per cent.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, anomeni'ls tots, perquè també estaria bé que els anomenés tots. Ja sé que li agraden més...

Mireia Boya e Busquet

Parlava...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...els nostres...

Mireia Boya e Busquet

No. Parlava del Partit Popular.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Ja sé que li agraden més els nostres, però n'hi han de tots.

Mireia Boya e Busquet

Vostè parlava del Partit Popular, per això li he donat aquests exemples. En tot cas, m'he allargat molt, demano disculpes.

I moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Doncs, continuem pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí, perquè entenc que el Grup Parlamentari Popular no intervindrà, veritat? (*Algú diu: «No.»*) D'acord.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No hi és. Estan d'acompanyants.

La presidenta

Continuem pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Té la paraula el diputat Germà Bel.

Germà Bel Queralt

Bona tarda a tothom, excepte al Grup Parlamentari Popular, que no hi és, però «hola!».

Moltes gràcies per la seva compareixença, i cuidi's la cama dreta.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Està ja millor.

Germà Bel Queralt

Eh? I jo miraré de no repetir qüestions que s'han fet per part dels parlamentaris que han intervingut abans. Alguna, potser, l'hi hauran fet alguna altra vegada, però ja em disculparà.

I la primera qüestió que li volia preguntar és: vostè va pagar el dinar de La Camarga?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no. Pensava que ho havia fet, i així ho vaig comunicar al jutge. Perquè, com ho vaig comunicar al jutge, jo tenia una sèrie de comptes en els que em passaven les factures, o bé en aquell moment o bé després, i, per tant, jo estava convençuda que havia signat aquella factura, que després, doncs, vàrem comprovar que no era així. Però, clar, en la dinàmica de pagament al partit era que se'm passaven moltes factures, donat que en aquest restaurant i en uns altres, doncs, les factures es passaven a la secretaria general.

I jo, fixi-s'hi, he arribat a pagar, o a signar –perdó–, factures després de set mesos, de vuit mesos, o inclús de més d'un any, de dinars que s'havien produït. I els signava tots de cop, tots seguits. No és com ara, que ara, com que ja no tinc aquesta responsabilitat, doncs, ara sí que els he de pagar jo i sé quan he pagat i quan no he pagat. Però en aquells moments, clar, jo tenia compte, sabia que el dinar l'havíem convocat nosaltres, i, per tant, donava absolutament per fet, i suposava absolutament per fet que s'havia passat a signatura, o a mi allà o a la secretaria.

Germà Bel Queralt

Per tant, qui va pagar el dinar de La Camarga?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no ho sé. Hi han hagut persones aquí que han dit que el van pagar. El que sí que sé es que després ho vàrem comprovar nosaltres.

Germà Bel Queralt

Per tant, vostè no sap qui va pagar el dinar de La Camarga?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo sé el que s'ha dit a les comissions, el que han parlat. Jo el que sé és que no és una...

Germà Bel Queralt

Home, però la meua pregunta és molt...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...factura que jo signés.

Germà Bel Queralt

Però, la meua pregunta ..., la meua pregunta... –jo, ho he intentat a més–, la meua pregunta és un sí o no. Vostè sap o no sap qui el va pagar?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No ho sé –no ho sé. Diu...

Germà Bel Queralt

D'acord.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo sé el que he llegit als mitjans de comunicació.

Germà Bel Queralt

Molt bé. Vostè va encarregar la gravació?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Mani'm?

Germà Bel Queralt

Vostè va encarregar la gravació?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo no sabia en absolut que m'estaven gravant en aquell moment. Ja ho he dit.

Germà Bel Queralt

Vostè sap qui va encarregar la gravació?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, també, pel que veig en els mitjans de comunicació.

Germà Bel Queralt

O sigui, no.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

El que sí que li dic és que jo no sabia en absolut ni que estigués aquesta empresa ni que existís aquesta empresa ni ningú d'aquesta empresa. I, com diu el senyor Peribáñez, jo no sabia res d'aquesta gravació en aquest dinar.

Germà Bel Queralt

Per tant, per a reformular si era «sí» o «no»: vostè no sap qui va encarregar la gravació.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

El que veig als mitjans de comunicació. El que sí que sé és que ho va fer Método 3.

Germà Bel Queralt

Los mitjans de comunicació han posat de manifest, i també algunes compareixences i versions que s'han donat, que la conversa va ser gravada pel senyor José Zaragoza. Vostè dona crèdit a esta versió?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo he sentit unes coses i he sentit les contràries. Perquè aquest senyor ho ha negat. Per tant...

Germà Bel Queralt

Per tant, vostè...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...no puc donar-li feient...

Germà Bel Queralt

...no dona crèdit a esta versió.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo és que cadascú diu una cosa diferent.

Germà Bel Queralt

La pregunta és si dona crèdit o no dona crèdit. Jo crec que és...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, no l'hi sé dir. Perquè és que cadascú...

Germà Bel Queralt

No –no– té criteri...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...diu una cosa diferent.

Germà Bel Queralt

No té cap criteri al respecte.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No. «No té criteri», no. No ho puc saber, perquè cadascú diu una cosa diferent.

Germà Bel Queralt

Per tant, vostè no sap qui va pagar el dinar...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Segons surt als mitjans de comunicació, ho va pagar aquesta empresa. El que sí que li puc concertar...

Germà Bel Queralt

Però vostè ha dit...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...és que a mi...

Germà Bel Queralt

Però vostè ha dit que no ho sap, perquè com, depèn los mitjans de comunicació, uns diuen una cosa i uns un altra, m'he de...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No –no–, jo no he dit que no ho sé. Dic el que sé a través dels mitjans de comunicació.

Germà Bel Queralt

Per tant, vostè no –no– té constància de qui va pagar el dinar, no sap qui va ordenar la gravació. I, per tant, vostè és víctima d'una actuació delictiva que ha atemptat a la seua intimitat.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Exacte.

Germà Bel Queralt

Vostè voldria saber qui va ordenar la gravació?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Mani'm?

Germà Bel Queralt

Vostè voldria saber qui va ordenar la gravació?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Miri, jo, arriba un moment que ja d'aquest tema s'ha parlat tantes vegades, que què vol que li digui. Jo el que sé és que he guanyat un judici en el que s'ha atemptat contra la meva intimitat, en el que s'ha divulgat una conversa que és privada i que vulnera el dret al meu honor, i que finalment l'he guanyat. I he guanyat les dues sentències.

Germà Bel Queralt

Vostè vol que els delinqüents paguin pels seus delictes?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Ja ho han fet. I es va arribar...

Germà Bel Queralt

No, perdoni'm. Ja...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...es va arribar –es va arribar– a uns...

Germà Bel Queralt

Crec...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...acords...

Germà Bel Queralt

Crec que no hi ha hagut cap...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

I nosaltres..., em vaig donar...

Germà Bel Queralt

Crec...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

...per satisfeta.

Germà Bel Queralt

Crec –crec– recordar... Jo no soc jurista, eh?, però crec recordar que no hi ha hagut cap delictes jutjat en seu penal.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Miri.

Germà Bel Queralt

Bé, vostè em corregirà, perquè vostè sí que ho és. Però la pregunta era: atès que no hi ha hagut cap judici, cap delictes depurat –presumpte delictes– en seu penal, los potencials delinqüents que han vulnerat la seua intimitat, no han pagat el seu delictes. I, per tant, la pregunta és: vostè voldria saber qui ha infringit el seu dret a la intimitat, i, per tant, pagués el delictes?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo, com consta ja en el diari de sessions, ja em vaig donar per satisfeta amb el reconeixement que es va produir un fet il·lícit; que, a més, es va produir un dany causat; que, a més, es va produir una responsabilitat assumida, és una compensació, i de que, a més, hi havia una *culpa in vigilando* per la difusió, que és un altre tipus penal, que va perjudicar clarament els meus drets. I ja em vaig donar per satisfeta amb aquest procediment. I, a més, també amb l'assentiment i amb el guany al Tribunal Suprem d'un mitjà de comunicació que va divulgar íntegrament aquesta conversa, i que, per tant, reconeix, el mateix Tribunal Suprem, que s'ha vulnerat la meva intimitat.

Germà Bel Queralt

He de reconèixer que vostè segurament és molt més generosa que la mitjana de la població. Perquè tothom que ha sofert un delictes en un atemptat contra la seua intimitat, pràcticament tothom, excepte vostè i, potser, algun altre cas, voldria que això fos esbrinat i depurat.

Per tant, la pregunta és: vostè, per què va acceptar un pacte que portava a evitar accions penals, que són les que haurien portat a saber qui havia vulnerat lo seu dret a la intimitat?, cometre un delictes?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, miri, hi han altres casos, com el de la senyora Joana Ortega, el senyor Montilla, el senyor Àngel Ros, en els que no crec que vostès els hagin preguntat res d'això. Fins i tot, no sé si van posar procediment. A mi el que em sorprèn és que tinguin tant interès en mi. Deu ser perquè jo soc la presidenta del Partit Popular de Catalunya. Però cap d'aquests –cap d'aquests– membres dels quals se'ls va vulnerar el dia 16 de febrer, amb publicació als mitjans de comunicació que havien estat espiats... I parlo d'expresidents de la Generalitat de Catalunya; parlo d'exministres, com el senyor Almunia; parlo d'expresidents de la Comunitat Autònoma de Castella - la Manxa, com el senyor Barreda. Vostè els ha preguntat a alguns d'aquests?

O l'interès perquè jo hagi de venir dues vegades aquí, quan va ser el meu partit qui va presentar la denúncia, en aquest cas via penal, i jo ho vaig fer en via civil, a mi em sorprèn que vostès tinguin aquest interès en mi. Deu ser perquè jo, doncs, tinc una especial atenció per part de Junts pel Sí o per part dels independentistes per ser qui soc. Però, la veritat és que a mi em sorprèn que a mi m'ho preguntin tantíssimes vegades, quan, li ho reitero, ja ho he contestat.

Si vol, vostè porta també, com jo vaig demanar en l'anterior compareixença, una comissió sobre l'espionatge que es va fer a alts càrrecs polítics a Catalunya, eh?, entre gent d'altres partits –entre el senyor Puig, que era conseller, que també el van espiar, i moltes altres persones–, als que vostès han fet cas omís. I vostès tenen el gran interès a preocupar-se per mi. I jo l'hi agraeixo, que es preocupin molt per mi.

Però, li ho torno a dir, nosaltres ja ens vam donar per satisfets en un cas que omplia diaris i diaris de comunicació, que va afectar la meua representació pública. I, per tant, doncs, fixi-s'hi, vaig fer molt més que van fer moltes d'aquestes persones.

Germà Bel Queralt

Li agraeixo el consell. És la primera vegada que em pregunten en una comissió d'este tipus. Pel futur, ho tindrè en compte. Però a vostè li consta que cap de les persones que vostè ha mencionat hagi arribat a un pacte amb els presumptes delinqüents perquè no vagin a jurisdicció penal a pagar pel seu delictes...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No...

Germà Bel Queralt

...com vostè va fer...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No...

Germà Bel Queralt

...com vostè va fer en l'acord via civil? És... L'efecte de l'acord via civil és evitar la via judicial, penal, per tant, evitar l'esbrinament del delictes que han fet contra vostè. A vostè li consta que algunes de les persones que vostè ha comentat –el senyor Montilla, el senyor Puig, el senyor Barreda– hagin fet un pacte amb los presumptes delinqüents?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

I a vostè li consta que aquestes persones sàpiguen...?

Germà Bel Queralt

Qui pregunta... Aquí qui pregunta soc jo.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo, si em sembla, li puc fer una pregunta, que no cal que vostè s'enfadi, perquè..

Germà Bel Queralt

No m'he enfadat. Jo li dic...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

M'ho ha semblat...

Germà Bel Queralt

Jo he respectat molt la seva...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

M'ho ha semblat...

Germà Bel Queralt

...contestació. Li he respectat molt la seva contestació, però jo, sense experiència, el que sé, que qui pregunta soc jo.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Doncs, jo també li puc preguntar, malgrat vostè no vulgui contestar, perquè és un fet retòric. Però cap d'aquestes persones no sé si també les varen fer o no.

Però el que li torno a dir és que jo no vaig presentar aquest procediment penal, que poder és la dada que vostè no té. Jo no el vaig formular aquest procediment penal. Jo sempre vaig creure, i consta en el meu diari de sessions, que eren desproporcionades les responsabilitats penals. I ho dic, a més. Poder, vostè no s'ho ha llegit, aquesta sí que hauria estat la seva responsabilitat i no ho ha fet. Però eren desproporcionades.

No ho vaig presentar jo. Ho va presentar el partit. Perquè, a més, a més d'aquesta gravació que va sortir, nosaltres vàrem fer el que es diu un «barrido» a la seu del partit i va sortir un altre restaurant en el que a la taula en la que normalment dinava, que no solament jo sinó els presidents del partit a nivell nacional i fins i tot grans càrrecs, teníem, doncs, un sistema d'àudio i un sistema de vídeo fotografiat per una agència en el que estava posat en el restaurant que dinàvem al cantó. Llavors, va ser el grup, el partit, qui va presentar aquesta denúncia. Jo no era part denunciant d'aquesta denúncia.

Llavors, després de tot el que s'estava dient i del perjudici personal que en mi es va prendre, vam prendre una decisió personal i una decisió política de, si acceptaven el reconeixement dels fets, doncs, evidentment arribar a aquest assentament. Miri, hi han acords, com el que ha arribat el senyor Martorell, que era un càrrec de la Generalitat, que alguns altres senyors deien que treballava per a l'agència de detectius, com altres partits, en aquest cas CDC, que treballaven, sembla ser que, presumptament, segons va sortir, i ningú li va preguntar per aquest acord.

També vostè em pregunta a mi perquè té molt interès. Però, l'hi dic, ho vam fer perquè políticament estava produint un desgast que, evidentment, amb l'assumpció d'aquests responsables nosaltres ens vam donar per satisfets.

I, a més, vostè està preguntant permanentment per qui ho va fer. I qui ho va difondre? –i qui ho va difondre?

Germà Bel Queralt

Ara hi anirem, ara.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Ah, doncs, ara hi anem. A veure si vostè m'ho aclareix.

Germà Bel Queralt

Però me quedo amb que vostè és una persona molt generosa, perquè va tenir cura i va patir pel futur penal dels presumptes delinqüents, tot i que havien vulnerat d'una forma insuportable la seua intimitat, gravant i després difonent –potser no són els mateixos. I em quedo que amb el PP va fer una cosa... –perquè vostè ha dit que va ser el seu partit, si ho entès bé, si no ja em corregirà–, lo que, a diferència del senyor Barreda, el senyor Montilla i els altres que vostè ha mencionat, va pactar amb uns delinqüents que no anirien a la jurisdicció penal. És molt generós, tot plegat.

Vostè sap que a una comissió d'investigació d'un parlament autonòmic, així com passa a les centrals, mentir és un delictes tipificat al Codi penal?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Sens dubte. I mentir aquí és un delictes, com mentir també en el jutjat.

Germà Bel Queralt

Molt bé; me'n volia assegurar.

Vostè té constància d'on va estar la gravació abans de ser difosa, és a dir, entre 2010 i algun moment de 2012?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo haig de dir-li que no he sabut mai res d'aquesta gravació, ni l'he escoltat ni sé res de res d'aquesta gravació.

Germà Bel Queralt

Vostè ha llegit a la premsa, on fa un moment ha dit que obtenia la seva inspiració, que havia estat assegurada al despatx del Ministeri d'Interior, primer el senyor Alfredo Pérez Rubalcaba i després el senyor Fernández Díaz, fins al 2012?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo això sé que alguna o algú ho ha anomenat aquí, però no n'he fet el seguiment, la veritat.

Germà Bel Queralt

Jo crec que...

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Jo li puc dir que l'única que no ha sabut..., o de les persones que no ha sabut res d'aquesta gravació, ni tan sols l'he escoltat, he estat jo mateixa.

Germà Bel Queralt

Molt bé. Ara, com crec que m'han tocat los cinc minuts... Crec que m'han tocat los cinc minuts...

La presidenta

Sí, però pot continuar, eh?, diputat.

Germà Bel Queralt

Intentaré anar molt ràpid, perquè la meua percepció del temps era diferent. Vostè creu que és greu que es gravi un ministre del Govern espanyol al seu despatx?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Que hi havia, perdoni?

Germà Bel Queralt

Creu que..., si és una conducta greu gravar, enregistrar un ministre del Govern espanyol dins del seu despatx.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Dins del meu despatx...?

Germà Bel Queralt

Del despatx del ministre!

La presidenta

Del despatx del ministre.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Ah, perdó –perdó.

Germà Bel Queralt

El seu.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

No l'entenia, no me n'assabentava. Doncs, hem vist el que hem vist als mitjans de comunicació. Jo no... Això ha estat publicat.

Germà Bel Queralt

Miri, jo li diria... En el supòsit de que això hagués passat, que és un supòsit que dona per fet quasi tothom, perquè tothom ha sentit la gravació, vostè creu que és una actitud greu o creu que és una actitud trivial gravar un ministre dins del seu despatx de ministre?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Home, el propi ministre ja va dir que era una situació molt greu, que vulnerava els seus drets. I això ho ha manifestat reiteradament en campanya electoral, que va ser quan van sortir aquestes gravacions, i així ho va manifestar ell i ho han manifestat tots al partit.

Germà Bel Queralt

I si és això, per què creu vostè que no s'ha investigat la gravació?

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Pregunti això als jutges. Jo no soc jutgessa en aquests moments en actiu. Pregunti als set jutges o als set òrgans judicials, que han arxivat aquests procediments, i les dues querelles que han estat inadmeses.

Germà Bel Queralt

Vostè ja ha dit abans..., per tant, la meua pregunta era que no veurà el documental *Las cloacas del Estado, Les clavegueres de l'Estat*, i jo no l'hi recomanaré.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Mani'm?

Germà Bel Queralt

No l'hi recomanaré, perquè ni li sorprendria ni li agradaria; de fet, no ens sorprendria ni a vostè ni a mi. A mi no em va sorprendre perquè ni vostè ni jo som ingenus, perquè *Les clavegueres de l'Estat* retrata coses que es van posar en marxa

quan una cosa que vostè ha mencionat, que és la difusió de les seves gravacions. El 2012 es van posar en marxa l'operació Catalunya, que una comissió del Congrés dels Diputats ha considerat políticament provat –políticament provat– que s'han usat aparells de l'Estat per seguir rivals polítics de diferent ordre. I, això, vostè i jo, que no som ingenus, sabem que passa en molts estats. I en clavegueres s'hi actua. Lo que no és en absolut comú que passi a altres estats és que quan la gent és agarrada amb les mans a la massa, en lloc de dimitir i assumir responsabilitats polítiques, los responsables polítics i els policials siguen protegits o promoguts.

Però, senyora Sánchez-Camacho, este és l'estat de la qüestió i jo..., l'únic que em queda és agrair-li la seua compareixença una altra vegada i desitjar-li la recuperació més ràpida possible de la seua cama dreta.

Alicia Sánchez-Camacho Pérez

Moltíssimes gràcies. Jo traslladar-li que, sobre la seva valoració política, és la seva valoració. Jo li torno a dir, envers a les comissions d'investigació, i vostè és membre d'aquesta casa, hem vist resultats de la comissió d'investigació del 3 per cent, del frau fiscal..., i després estem veient el que estem veient en els mitjans de comunicació.

Per tant, sembla que a vostès sols els interessen uns resultats d'unes comissions d'investigació i no pas unes altres, que crec que, a més, ja estaven decidides abans de començar, perquè tots els testimonis vam testimoniar just el contrari.

I envers al que vostè ha fet referència, a l'actuació de l'operació Catalunya, jo crec que en cap cas s'ha produït. Ho torno a dir, els informes de què alguns puguin tenir queixa..., també hi han hagut persones que han tingut queixa, com ha estat la senyora Cifuentes, com han estat alts càrrec del PP, i no han anat a procediments judicials. El que va a procediments judicials, i ho confirmo alhora a la justícia, és allò que és una prova el suficientment sòlida perquè un jutge la tingui. I si vostè diu que no som tan ingenus, doncs, vegi quines són de totes aquestes actuacions les que estan en procediments judicials i les que no, i sembla que les que estan en procediments judicials és per presumpte corrupció i amb indicis i documental que, garantint la presumpció d'innocència de tothom, s'hauran de demostrar.

La presidenta

Molt bé. Doncs, gràcies, diputat, i gràcies també a la senyora Alicia Sánchez-Camacho per venir a la comissió d'investigació.

I res més.

Aixequem la sessió d'avui. I, recordem, demà a les nou del matí tornem a tenir sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts de vuit del vespre i cinc minuts.